

EMEK VE ADALET PLATFORMU

2011 YILI
DEĞERLENDİRMESİ

Eylül 2012

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ 2

PLATFORMUN İŞLEYİŞİ 3

EMEK VE ADALET PLATFORMU İLKELERİ 4

KAYNAKÇA 6

EMEK MESELESİ VE CASPER DİRENİŞİ 10

ORTADOĞU'DA EMEK VE ADALET MÜCADELELERİ SEMPOZYUMU 13

LÜKS OTEL ÖNÜ İFTARLARINA DAİR 15

KÜRT MESELESİNE YÖNELİK ÇABAMIZ 20

BİR EYLEM TİPOLOJİSİNE DOĞRU 21

İSLAM İKTİSADI OKUMA GRUBU 23

BANKALAR CADDESİ'NDE SÜLÜKLÜ EYLEM 25

SOSYALİZM VE İSLAM İLİŞKİ ÖRNEKLERİ 30

EVSİZLER FAALİYETİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ 31

38 TEFSİR OKUMASI

PERŞEMBE SÖYLEŞİLERİ 39

ÖNSÖZ

Bu kısa yıllık Emek ve Adalet'in 4 Mart 2012 tarihinde gerçekleştirdiği senelik değerlendirme toplantısı için yazılan metinlerden oluşuyor. Emek ve Adalet'in mütevazı bir girişim olarak vücut bulduğu Ocak 2011'den Mart 2012'ye uzanan dönemi ele alıyor. Metinler bir seneyi biraz aşan bu sürede gerçekleştirilmiş olan faaliyetlerin teker teker muhasebesini yapmak maksadıyla kaleme alındı. Emek ve Adalet'te aktif olan gönüllülerin diğer aktif gönüllülere hitaben yaptığı bir iç tartışmanın notları.

Bu notları 2011 yıllık değerlendirmesi başlığıyla yayınlatalım, meraklısı okusun, hem yapılan faaliyetleri derli toplu kronolojik bir sırayla görsün, hem de bu işlere dair yaptığımız değerlendirmelere, yani hem övünç hem de özeleştirilerimize şahit olsun istedik. Aslında bu notlar an itibariyle çok güncel değil. Altı ay önceki halimizin bir röntgeni. Köprü'nün altından çok olmasa da bir miktar su aktı şüphesiz. Ancak bu notları geç de olsa yayınlamaktaki maksadımız tarihe bir not düşmek ve "emek adalet nedir, ne yapar, nasıl işler, nasıl düşünür"e dair meraklısına bir fikir vermek.

Bu metinde dile getirilen kimi özeleştirilerimizin üzerine düşüp çok şükür aştık, bazılarını ise aşamadık. Kimi hedeflere doğru ilerleme kaydedebildik, kimilerine pek değil. Misal Mart ayından bugüne emek meselesine ve Şefkat-Der evsizler evine olan görece mesafemizi biraz olsun kırabildik, bu hususlarda daha sahici işler yapabildik. Ama örneğin fikri faaliyetlerimizde hedeflediklerimizin gerisinde kaldık ve işleyişimizdeki işbölümü sorunlarını pek aşamadık.

Yıllığı bugün yayınlamaktaki bir diğer güncel motivasyonumuz Emek ve Adalet'in kendine dair, çevresi ile beraber yaptığı tartışmalar. Artık "çok yeni kurulmuş" bir oluşum olma özelliğimizi yavaş yavaş geride bırakıyor olsak da, açmaya çalıştığımız yolda takdir edersiniz ki pek bir ayak izi yok. Dolayısıyla kendimize dair, ne olduğumuza dair sürekli yeniden ve yeniden düşünüyor, istişarelerde bulunuyoruz. Ne yönde, ne olarak ve hangi yöntemlerle ilerlememiz gerektiğini elde hazır bir reçete ya da örnek olmadığı için çokça tartışıyoruz. Lakin her halükarda ne olduğumuzu ne düşündüğümüzden ziyade ne yaptığımız belirliyor. 2011 yılının başından 2012 Şubat'ına kadarki 14 aylık sürede ne olduğumuzu, ne olabildiğimizi, bu tartışmalara katkı olması açısından gün ışığına çıkartalım, sadece tanış olduğumuz gönüllülerimize değil, gönüllerinde bir yer edinebildiğimiz tüm dostlara bir hatırlatalım, gösterelim dedik. Gayretlerin, istişarelerin ve mücadelenin büyümesi umuduyla...

Emek ve Adalet Platformu
Eylül, 2012

PLATFORMUN İŞLEYİŞİ

Emre

Emek ve Adalet Platformu 2010 Aralık ayında yapılan bir kaç toplanmanın ardından, 2011 Ocak ayında bir araya gelen bir grup insan tarafından kurulmuştur. Zaman içinde ayrılan ve yeni gelenlerle dönüşüm arz etse de genel olarak gençlerin ağırlıkta olduğu, öğrenci - çalışan oranının hemen hemen birebir olduğu bir toplama sahiptir. Mart ayında geniş toplantılarına başlamıştır. O zamandan beri iki haftada bir genel toplantılar düzenlemekte ve kararları bu toplantılarda almaktadır. Şubat sonu Mart başı itibariyle netleşmeye başlamış daha sonraki aylarda tamamlanmış olan amaç ve ilkeler metnimizi okumuş ve bu fikirleri iyi kötü kabul eden herkese açıktır bu toplantılar.

Nisan ayı ile beraber 255 kişilik geniş iletişim mail grubumuzdan farklı olarak bir de yürütme mail grubu oluşturulmuştur. Buradaki asıl amaç, genel gruptaki insanları gündelik detaylarla ve teknik işlerle ilgili maillerle boğmamaktır, fakat hala daha bazen genel grupta paylaşabileceğimiz mailleri genel gruba atmayı ihmal ediyoruz. Toplantılara en az bir iki kere katılmış olan ve etkinliklerde yer alan arkadaşlar yürütme mail grubuna üye oluyorlar.

Kararları mümkün mertebe genel toplantılarda, ortaklaşa almaya gayret ediyoruz. Bu yüzden genel toplantılar önemli. İstisnai acil durumlarda ise küçük mail grubunu kullanarak karar alma sürecini ortaklaştırmayı gözetmeye çalışıyoruz. Kurumsal bir hiyerarşi oluşturmadığımız gibi fiili hiyerarşik karar alışların olmaması için de azami çaba harcıyoruz. 18.12.2011 tarihli toplantıda, teknik işlerden ve koordinasyondan sorumlu olacak ve üç ayda bir üye tazeleyecek beş kişilik bir sekreteryaya oluşturuldu. Sekreteryanın temel görevi yürütülen her işten haberdar olup daha sık toplantılar yaparak bu işlerin eşgüdümünü sağlamak, telefon listesi çıkarmak, çalışma gruplarından gelen bilgiler doğrultusunda ajanda belirlemek, görüşmeler tertiplemek vs... Üç aydan sonra sekreteryanın iki üyesinin değişmesi, diğer ikisinin

de bir sonraki ay değişmesi konuşulmuş. Maalesef bu işleyiş tam olarak oturtamadık henüz.

Platformun aylık bağış sistemi var. Platform katılımcısı olan herkes aylık olarak istediği kadar bir miktar ile destek olabiliyor.

Ekim ayından beri Kıztaşı'nda tutmuş olduğumuz büro, haftada 3-4 gün açık oluyor. Okuma gruplarının toplantıları ile etkinlik tertipleme toplantıları gibi muhabbetleri genelde büroda yapıyoruz. Ekim ayından önce toplantılarımızı müsait bulduğumuz kafelerde yapıyorduk.

İnternet sitemiz 7 Mart 2011'den beri aktif. Kaynak metinlerimizi, tartışmalarımızı, kendi meselemizle ilgili olan video ve görselleri ön plana çıkarttığımız site, haberlerden özellikle emek mücadeleleri ile ilgili olanları seçmekle beraber, genelde daha teorik bir içeriğe sahip. Eylül, Kasım ayları evsizler ile ilgili etkinlikler ve yazılar ağırlıkta. Aralık ayı itibariyle de yavaş yavaş kendi yazılarımıza yer vermeye başladık. Siteyi çok daha aktif bir hale getirmemiz lazım. Hem editörlük, hem yazarlık, hem de yazılara yorum yapma hususlarında bir atalet olduğunu söyleyebiliriz.

EMEK VE ADALET PLATFORMU İLKELERİ¹

I. AMAÇ

Emek ve Adalet Platformu sermayenin emeği sömürmesinin de bir zulüm olduğu gerçeğini atlamadan her türlü haksızlık ve zulme karşı toplumsal adalet mücadelesine katkı sunmayı amaçlar.

Emek ve Adalet'in özgünlüğü, bu amaç için gayret gösteren fakat birbirleri ile mesafeli biçimde mücadele eden gruplar arasındaki diyalogsuzluğu fikri ve eylemsel bir ortamda aşmayı, böylelikle Türkiye siyasetinde yeni bir damarın yaratılmasına katkı sunmayı hedeflemesidir. Başka bir deyişle Emek ve Adalet ülkemizde bugüne kadar insanları köleleştiren sistemlere karşı farklı değer, inanç ve felsefelerle dayanarak mücadele edenlerin birlikte tartışıp eyleyebilecekleri bir zemin inşa etmeyi hedefler. Ülkemizdeki siyasi akımların tek birine sığınmadan ve seçkinciliğe düşmeden Türkiye halkının tümüne konuşmayı hedefleyen köktenci bir toplumsal adaletçi söylem ve siyaset arayışındadır.

Emek ve Adalet bu doğrultuda sosyalistler ve İslamcılar arasındaki ötekileştirmeyi kırarak bir fikri ve eylemsel damarın yaratılmasına katkı sunmayı başlıca faaliyet alanlarından biri olarak kabul eder. Dini ve seküler merkezli toplumsal adalet arayışlarının ortak bir söylem ve eylem oluşturabilme ihtimalinin sadece ülkemiz ve bölgemiz için değil, tüm dünya mazlumlarının hak ve adalet arayışları için bir anlam taşıyacağını öngörür.

II. İLKELER

1.Emek ve Adalet Platformu emek meselesini merkezine koyar.

Çünkü emek ve sermaye çelişkisinin önemli bir belirleyici güç olduğu modern toplumda,sermaye eleştirisi yapmamak,sermayenin karşısında

emeğin yanında durmamak çok sinsi ve hegemonik bir düzen olan kapitalizmin hakimiyeti ile uzlaşmak anlamına gelir. Kapitalizm ile uzlaşmak onun yarattığı eşitsiz toplum, toplumun çoğunluğunu oluşturan emekçilerin sömürsü ve sermaye tarafından kötürümleştirilmesi, doğa sömürsü, tüketim kültürü, metalaşma, bireyci/rekabetçi kültür ve emperyalizm ile de uzlaşmayı getirir.

Çünkü adil toplum karun-firavun-belam üçlüsünün ilgası ile mümkündür. Bu köleleştirme odaklarının oluşmalarını önleyecek bir düzenin inşası ile mümkündür. Kapitalizm karunlaşmayı getiren tarihin şu an için bulduğu en yetkin çünkü en hegemonik düzendir. Karunlar, firavunlarını ve belamlarını kurumsallaştırır.

Çünkü "Şüphesiz insana kendi emeğinden başkası yoktur." (Necm, 39)

2.Emek ve Adalet Platformu adalet meselesini merkezine koyar.

"Ne zulüm ne merhamet, yalnızca adalet"
Muhammed İkbâl

Adaletten söz etmek için adil bir varlık nizamını kabul etmek gerekir. Yani yapılan her şeyin zatında iyilik ve kötülüğe sahip olduğu bir varlık alanında, irade sahibi insanlar fiillerinin sorumlusu olarak anlaşılırsa adalet anlamlı olacaktır. Her şeyin yerli yerinde ve adı belli olduğu bir varlık tasavvuru, zulmün kendi zatında kötü ve dahası varlığın ereğine aykırı olduğunu bilme-kten gelen bir güç ile kişiye mukavemet imkanı sağlayacaktır. İnsanlar hüsranda iken bu hatta direnç göstermeyi varoluşsal bir bilinç durumuna dönüştüreceklerdir. Adalet; tanrı-insan-doğa bağlamında yukarıda ifade edildiği çerçevede var olan insanın tarih, toplum ve devlet ile kurduğu ilişkiyi varlığın amacına yönelik olarak zulme mahal bırakmayacak hale getirme talebidir.

1. Mart 2011'de kabul etmiş olduğumuz "Amaç ve İlkeler" metnimiz.

Bu dünyaya gelen her insanın insanca yaşama hakkı olduğunu savunmak, dini, dili, rengi, cinsiyeti ne olursa olsun yeryüzünde zulme uğrayanların yanında yer almak ve dünyamızı var olan diğer canlılarla hakça paylaşabilmek için adalet bizim için vazgeçilmezdir. Platform, güncel yakıcı sorunları kavramsal tartışmalara hapsetmez. Ataerkillik sorunu, Kürt sorunu, inanca dayalı sorunlar ve ekoloji platformun gündemindedir.

Kapitalizmin ve onun ürettiği modern aklın ve ahlakın insan bedeninde, zihninde ve doğada yarattığı tahribata karşı insani dayanışma kültürünü öne çıkarmak gerekmektedir. Coğrafyamızdaki topluluklar farklı etnik köken, inanç ve kültürlerden gelmelerine rağmen adaletsizliğin aynı zalimane yüzünü tanımış; geçmişten bugüne 'adalet' dağıtıcı aygıtların hilekar politikalarından dolayı birbirlerinin düşmanı olarak gösterilmiş ve kendi dünyalarına hapsedilmiştir. Kapitalist akıl ve vicdan, biz ademoğullarını vicdanın ve aklın bireyselliğine, bencilliğine hapsedip yalnızlaştırarak, adaletin ve vicdanın toplumsallaşmasının önünü kesmiştir. Zalimlerin kader birliği yaptığı yeryüzünde; mazlumların, adalet arayışı üzerinden kader birliği yapmaları, mazlumların adalet talebini örgütlü/toplumsal/politik bir karşı tavır olarak geliştirmeleri elzemdir.

3.Emek ve Adalet platformu toplumu dönüştürme iddiasındaki çevrelerde çok sık görülen politik ve entelektüel seçkinciliğe sonuna kadar karşıdır. Bugün Türkiye'deki pek çok siyasi hareketin temel sorunlarından biri, okuyazarlarla halk arasındaki yabancılaşma ve mesafedir. Tek yanlı, yukarıdan aşağı propaganda, aydınlatma, bilinçlendirme anlayışına karşı, çeşitli halk kesimleriyle ilişki ve eylem/tecrübe içinde belirginlik kazanacak bir bilincin propagandasının benimsenmesi gerekir. Dahası, bugünün dünyasının eleştirisi ve yeni adaletli bir dünya kurma çabası, ancak okuyazarların uğraşı olmaktan çıkıp genelleştiğinde anlam kazanabilir. Yeni bir dünya kurulacaksa bunu okuyazarların kendi başlarına yapmaları olanaksızdır.

4. Emek ve Adalet Platformu; modernizmin kendini beğenmiş, seçkinci bir tavırla "gelenek"i topyekün damgalayıp "yepyeni bir

sayfa" açma kolaylığından uzak durur. Tarihimizin düşünsel/kuramsal geleneği yerelin özgünlüklerini kavrayabilen bir düşüncenin yeşerebilmesi için olmazsa olmaz bir başvuru kaynağıdır. Öte yandan emekçi sınıfların geleneğine gelince, gelenek geçmişin zulümlerinin, yenilgilerinin ve teslimiyetlerin izlerini taşıyan, insanların bilinçlerini şekillendiren muhafazakar bir mirastan, geçmişin günümüze bıraktığı bir yükten ibaret değildir. Gelenek "değişim" ve "mutlu yarınlar" söyleminin her defasında hüsrana getirdiği modern toplum insanları için bir anlam dünyası arayışının ifadesi, aynı zamanda hegemonya karşıtı sosyal mücadelelerin içinde kök saldı ve geçmiş üreten bir etkinliktir.

5. Bu metin çokça eksikleri olan, eleştirilmesi, yeniden değerlendirilmesi ve geliştirilmesi öngörülen bir yola çıkış metninden ibarettir.

KAYNAKÇA

Emek ve Adalet oluşumunun fikri alt yapısını oluşturan, etkilendiğimiz ve faydalandığımız metinleri derlediğimiz kaynakçamızdır:

A. Kitaplar

- Bekaroğlu, Mehmet. Siyasetin Sonu. Ankara: Elips Kitap, 2007.
- Çakır, Ruşen. Ayet ve Slogan. İstanbul: Metis Yayınları, 1990.
- Denek, Muhammed Nur. İslam Eşitlik ve Sosyal Adalet. İstanbul: Phoenix, 2010.
- Eliçık, İhsan. Adalet Devleti. İstanbul: İnşa Yayınları, 2011 (2003).
- Eliçık, İhsan. Hanginiz Muhammed? İstanbul: İnşa Yayınları, 2010.
- Eliçık, İhsan. Mülk Yazıları. İstanbul: İnşa Yayınları, 2011.
- Erkilet, Alev. Eleştirelilikten Uyuma. İstanbul: Hece Yayınları, 2004.
- Garaudy, Roger. Sosyalizm ve İslamiyet. İstanbul: Yön Yayınları, 1965.
- Güler, İlhami. Direniş Teolojisi. Ankara: Ankara Okulu Yayınları, 2010.
- Hâtemî, Hüseyin. İslam Açısından Sosyalizm. İstanbul: Erdem Yayınevi, 1971.
- Kırbaşoğlu, Hayri. Ahir Zaman İlmihali. İstanbul: Yayınevi Yayıncılık, 2010.
- Kıvılcımlı, Hikmet. Allah Peygamber Kitap. İstanbul: Bumerang Yayınları, 1999.
- Kıvılcımlı, Hikmet. Dinin Türk Toplumuna Etkileri. İstanbul: Sosyal İnsan Yayınları, 2008 (1969).
- Kıvılcımlı, Hikmet. Osmanlı Tarihinin Maddesi. İstanbul: Sosyal İnsan Yayınları, 2007 (1974).
- Küçükömer, İdris. Batılılaşma-Düzenin Yabancılaşması. İstanbul: Bağlam Yayınları, 1994 (1969).
- Meriç, Cemil. Bu Ülke. İstanbul: İletişim Yayınları, 1985 (1974).
- Meriç, Cemil. Saint-Simon, İlk Sosyolog, İlk Sosyalist. İstanbul: İletişim, 1995 (1967).
- Özyol, İdris. Lanetli Sınıf. İstanbul: Birey Yayıncılık, 1999.
- Tabakoğlu, Ahmet. İktisat Tarihi Toplu Makaleler I,

İstanbul: Kitabevi, 2005.

- Tabakoğlu, Ahmet. İslam İktisadi Toplu Makaleler II, İstanbul: Kitabevi, 2005.
- Tahir, Kemal. Notlar/Sosyalizm, Toplum ve Gerçek. İstanbul: Bağlam Yayınları, 1992.
- Topçu, Nurettin. Ahlak Nizamı. İstanbul: Dergah Yayınları, 1999 (1961).
- Tuğal, Cihan. Pasif Devrim. İstanbul: Koç Üniversitesi Yayınları, 2010.

B. Dergi özel sayıları

I. Tezkire. Türk Solu. (2002) 26.

- Güzel, Murat. "Türkiye'de Sol, Sosyalizm ve İslamcılık," 29-46.
- Aktay, Yasin. "Sol, Metin, Tarih," 47-62.
- Mert, Nuray. "İslam ve Sol: Bir Vicdan Muhasebesi," 63-66.
- Tuğal, Cihan. "Sosyalizm ve Din," 67-77.
- Tuğsuz, Nigar, B. "Türkiye'de Alevilik ve Solculuk," 78-85.
- Kayalı, Kurtuluş. "İdris Küçükömer'in Entelektüel Portresi," 86-94.
- Erdoğan, Mehmet. "İdris Küçükömer'in Düşünce Hayatımızdaki Yeri ve Tavrının Önemi," 95-98.
- Yavuz, Nevzat. "Kemal Tahir, Sosyalizm ve Türkiye," 99-128.

II. İslamiyat. İslam'ın Sol Yorumu. V (2002) 2.

- Ebu Zeyd, Nasr Hamid. "İslami Sol – Genel bir Bakış," 21-36.
- Hanefi, Hasan. "Aydınlanmacı İslam," 37-42.
- Aktay, Yasin. "Soğuk Savaş Dönemi Arap İslamcılığında Sol ve Sosyalist Bağlam – Seyyid Kutub Örneği," 43- 68.
- Cesur, Ertuğrul. "Ali Şeriatî: Allahperest-Sosyalist,"

69-92.

Perşembe, Erkan. "Nurettin Topçu'da 'Müslüman Anadolu Sosyalizmi' Düşüncesi," 93-100.

Duman, Oğuz Şaban. "Sultan Galiyev'de Medeniyet Tartışmaları, Milliyetçilik, Sosyalizm ve Din," 101-116.

Türcan, Talip. "Klasik İslam Kamu Hukukunun kaynağı Olarak İcma – Tarihi Uygulamanın Hükükileşmesi Üzerine Bir Örnekleme," 117-130.

Topçu, Nurettin. "Sosyalizm Devrimizin Şeriatıdır," 131-138.

Rahman, Fazlur. "İslam'ın İktisat İlkeleri," 139-146.

III. Özgün Düşünce. Sol, Sosyalizm, İslami Sol. (2009) 2.

Aktaş, Ümit. "İslamcılık ve Sol/Sosyalizm Ekseninde, Türkiye'de Sosyopolitik Değişim Üzerine bir Analiz," 8-57.

Tantik, Abdulaziz. "İslam ve Sosyalizm," 58-67.

Kar, Mehmet. "Türk Solunun 'Birikim'i," 68-76.

Kıranşal, Abdulaziz. "'İslami Sol'un Kur'an Perspektifi," 77-85.

Yıldız, Mustafa. "Bir İslamcının 'Kapitalizm ve Sosyalizm' Hakkındaki Düşünceleri," 86-115.

Aktaş, Ümit. "İslami Sol, Tecdid ve Kavramsal/Sembolik Üretim," 116-132.

Hanefi, Hasan. "İslami Sol ve 'Kızartılmış Buz!'" 133-136.

Öz, Asım. "Türkiye'de Sol, Edebi Kamuda Toplumcu Gerçekçilik Yazınsal Gerçekçilik Gerilimlerine Genel bir Bakış," 137-155.

Turgut, Mehmet. "Tezkire ve İslamiyat Dergilerindeki Sol İslam Tartışmaları Hakkında bir Değerlendirme," 197-202.

Işık, Abdulgaffur. "Bir Adalet ve Özgürlük Sistemi ya da İslamın Kapitalizm ile Çatışması," 203-214.

IV. doğudan. Dosya: Yerli Çözüm Arayışları. (2009) 14.

Doğan, Necmettin. "Nurettin Topçu'nun Devlet Görüşünün Kaynakları," 30-39.

Kırbaçoğlu, Hayri. "Ruh İkizleri: Nurettin Topçu ve Ali Şeriatî," 40-55.

Güneş, Aslı. "Kemal Tahir Marksizmi: Yerli mi, Milli mi?" 56-63.

Bensoy, Okay. "Bir Tahiri olarak Halit Refiğ," 64-73.

Şimşek, Erkan. "Taşralı, Namuslu ve Yalnız bir Adam:

İdris Küçükömer," 74-81.

Tarhan, Gülce. "İdris Küçükömer ve Batılılaşmanın İmkani/İmkansızlığı," 82-93.

Ağcabay, Cenk. "Hikmet Kıvılcımlı ve İslamiyet," 94-105.

Altunöz, Besim. "Solun Politik Propaganda Manifestosu: Eyüp Sultan Konuşması," 106-111.

Kavuş, Seçil. "Hikmet Kıvılcımlı: Bir Eylemci, bir Bilimbaz," 112-129.

Kavuş, Seçil ve Okay Bensoy. "Vedat Türkali ile Sütpöyleşi: Dr. Hikmet Kıvılcımlı'nın Düşünce Tarihimizdeki Yeri ve Güncelliği," 130-137.

Dede, Kadir. "Aşkın Meriççilik: Cemil Meriç Hakkında Yazılanlar Hakkında," 138-151.

V. doğudan. Dosya: Türkiye'de Müslümanlar ve Kapitalizm. (2010) 15.

Güler, İlhami. "Türk Muhafazakarlarının Amerika Muhibliğinin Kültürel-Ahlaki Soykütüğü," 14-19.

Yıldırım, Deniz. "İslami Burjuvazi Tartışmaları ve Sömürünün Dinsel Meşrulaştırılması Sorunu," 20-29.

Korkmaz, Muhammed M. "Ak Parti İktidarında Sermaye Birikim Modeli ve İslamcı Burjuvazinin Kaynakları," 30-41.

Doğan, A. Ekber. "28 Şubat Dönemecinden Akp'li Yıllara İslamcı Sermaye," 42-51.

Bakacak, Çağıl. "Türkiye'de İslam'ın Siyasallaşma Serüveni: Milli Görüş ve Partileri," 52-63.

Denek, Muhammed Nur. "Yapay İslam Olgusunun Kapitalizme Katkısı," 64-72.

Ünaltay, Altay; Mustafa Koca; Atilla Özdür. "Soru – Cevap," 72-81.

Güler, İlhami. "Kapitalizm Dönüşürken İslam ve İslamcılık: Ahmet Çiğdem'le Söyleşi," 82-85.

Dede, Kadir. "Paranın Dini İmanı ya da 'İslam ve Kapitalizm' Üzerine," 102-111.

VI. Umran. Dosya: Seküler Teoloji. (2010) Nisan.

Aydın, Mustafa. "Sol İslam ve Kavramların Dili," 22-25.

Mengüşoğlu, Metin Önal. "Türkiye'de Dindarlık Profili," 26-35.

Tekin, Mustafa. "'Mülk Yazıları'na Bir Kritik," 36-40.

Arslan, Abdurrahman. "İslam'dan, Sol bir İslam kadar Liberal bir İslam üretmek de mümkün

değildir," 41-49.

Demirağ, Dilaver. "İslam Sosyalist Olur mu?" 50-53.

**VII. Birikim. 'Sol İlahiyat' ya da 'Sol ve İlahiyat'.
243.-262. sayılarındaki makaleler (tarih sırasına göre).**

243

Şahin, Özkan. "AKP ve Radikal İslamcıların Hoşnutsuzluğu: Radikal İslamın İkinci Raundu," Birikim (2009), 243, 86-92.

244-5

Zaptçioğlu, Dilek. "Tanrıya Aşağıdakilerin Penceresinden Bakmak", Birikim (2009) 244-245, 56-71.

Doğan, Fikret. "Karşı Işık", Birikim (2009) 244-245, 72-76.

246

Sönmez, Burhan. "Ütopya: Sol İlahiyat!", Birikim (2009) 246, 34-41.

Küçük, Murat. "Sol ve Aleviler: Yeryüzünü Kızıl Taçlar Bürüye," Birikim (2009) 246, 42-48.

250 – Sol ve İlahiyat

Laçiner, Ömer. "Sol ve İlahiyat – Sunuş", Birikim (2010) 250, 22-25.

Özdoğan, Kâzım. "Bir Özgürlük Teolojisinin İmkanları Üzerine", Birikim (2010) 250, 26-36.

Önder, Sırrı Süreyya. "Müminin Celadetine Ne Oldu?" Birikim (2010) 250, 37-42.

Utkucu, Murat. "Aynı Trende: İslam ve Sosyalizm," Birikim (2010) 250, 43-56.

Tekin, Mustafa. "İmkanlar, Mesafeler, Yüzleşmeler: İslam'a 'Sol'dan Yaklaşım," Birikim (2010) 250, 57-66.

Aktaş, Cihan. "Halkın Sesinde Hakk'ın Sesini Aramak: 'Lâ' ya da Sürekli Devrim," Birikim (2010) 250, 67-78.

Birkan, Tuncay. "'Tanrının Ölümü', Ateizm Geleneği ve Sol," Birikim (2010) 250, 79-83.

Özizmirli, Görkem. "Özgürlüğün Teolojikleşmesi mi? Teolojinin Özgürleşmesi mi?" Birikim (2010) 250, 84-89.

Sümer, Aslı. "İrkçilik, Laiklik, Sol," Birikim (2010) 250, 90-95.

Durak, Yasin. "Zamanımızın Bir Başşehri: Milli Görüş'ten AKP'ye Konya," Birikim (2010) 250, 96-103.

251-2

Laçiner, Ömer. "Söze İnsanla Başlayalım," Birikim (2010) 251-252, 73-78.

Zaptçioğlu, Dilek. "Seküler Zeminin Kaybı – Ortak Dilin ve Geleceğin Kaybı: Filistin'e Solun Penceresinden Bakmak," Birikim (2010) 251-252, 79-88.

Atalay, Onur. "Siyasetin Kutsallaşması ve Türkiye," Birikim (2010) 251-252, 89-93.

253

Alper, Emin. "Kalkınmacılık Sonrası Solun İmkan ve Çıkmazları", Birikim (2010) 253, 43-51.

Güçler, Arda. "Marx'ın Bilimsel Metodunun Gözünden Ahlak Anlayışı", Birikim (2010) 253, 52-61.

Demirağ, Dilaver. "Sol İlahiyat Tartışmalarına 'Sapkın' Bir Bakış," Birikim (2010) 253, 62-69.

Özizmirli, Görkem. "Entellektüel: Bahtsız ve Gamsız?" Birikim (2010) 253, 70-78.

254

Özdoğan, Kâzım. "Anti-semitizm ve Müslüman Düşmanlığı – bir Karşılaştırma", Birikim (2010) 254, 9-74.

Aktaş, Ümit. "Söze hangi 'insan'dan başlamak", Birikim (2010) 254, 74-80.

256-7

Akkoç, Derviş Aydın. "Marksizme İslam'dan Bakmak: İmkanlar ya da İmkansızlıklara Dair", Birikim (2010) 256-257, 110-119.

258

Sönmez, Burhan. "Kötülük ve Aşk Arasında: Sol İlahiyat," Birikim (2010) 258, 7-18.

Bora, Tanıl ve Ayhan Bilgen. "Ayhan Bilgen ile Söyleşi: 'Hem Sosyalistler Hem İslamcılar Ezberlerini Masaya Yatırmalı,'" Birikim (2010) 258, 19-23.

259

Zaptçioğlu, Dilek. "İslamcılık, Liberalizm ve Sol Üzerine Okumalar: Anlamak ve Değiştirmek İçin," Birikim (2010) 259, 20-30.

Özdoğan, Kâzım. "Hangi 'İslam', Neden 'Sol İlahiyat'?" Birikim (2010) 259, 31-39.

261

Aktaş, Ümit. "Farklılıkları Örtbas Etmeden Konuşabilmek," Birikim (2011) 261, 75-82.

262

Demirağ, Dilaver. "Hangi Heterodoksi, Hangi Eşitlik, Hangi Sol: Sol İlahiyata Nasıl Bakmak?" Birikim (2011) 262, 78-84.

C. Makaleler

- Erdoğan, Necmi. "Kıvılcımlı Söyleminin Uğrakları", *Dönemler ve Zihniyetler – Cilt 9 içinde*. İstanbul: İletişim Yayınları, 2009, 180-194.
- Gülen, M. Fethullah. "İslam Sosyalizmi", *Çizgimizi Hecelerken içinde*. İstanbul: Nil Yayınları, 2010, 103-107.
- Karadeniz, Metin. "Türkiye'de Sağ Sol Yanılsaması". 17.06.2004
- Kayaoğlu, Metin. "Ne Liberalizm, ne 'Derin Liberalizm (Aydınlanmacılık) 'Hanif' Marksizm", *Teori ve Politika* (2010).
- Küçük, Murat. "Türkiye'de Sol Düşünce ve Aleviler", *Sol – Cilt 8 içinde*. İstanbul: İletişim Yayınları, 2007, 896-934.
- Laçiner, Ömer. "İslamcılık, Sosyalizm ve Sol", *İslamcılık – Cilt 6 içinde*. İstanbul: İletişim Yayınları, 2004, 469-475.
- Meriç, Cemil. "Din, Marksizm ve Diğer Sosyalizmler", *Sosyoloji Notları içinde*, İstanbul: İletişim Yayınları, 1993 (1967).
- Meriç, Cemil. "İslamiyet ve Sosyalizm", *Sosyoloji Notları içinde*, İstanbul: İletişim Yayınları, 1993 (1968).
- Meriç, Cemil. "Marksizm Semavi bir Din Değildir", *Sosyoloji Notları içinde*, İstanbul: İletişim Yayınları, 1993 (1969).
- Meriç, Cemil. "Marksizm ve İslamiyet", *Sosyoloji Notları içinde*, İstanbul: İletişim Yayınları, 1993 (1975).
- Sosyalizm ve Toplumsal Mücadeleler Ansiklopedisi. "Din ve Sosyal Mücadeleler," 1988, 2542 -2589.
- Tuğal, Cihan. "Pasif Devrim: İslamcılığın Çözülüşü – Söyleşi", *Umran*, 198 (2011).
- Tuğal, Cihan. "Cihan Tuğal'la AKP'nin Pasif Devrimi Üzerine – Söyleşi," *Express*, 108-109 (2010).
- Tuğal, Cihan. "Muhafazakar bir Ülkede Emek ve Siyaset," *Birikim*, 217 (2007).
- Tuğal, Cihan. "Hakim Kentin Ötekileri," *Birikim*, 154 (2002).
- Tuğal, Cihan. "Alevi-Sünni Ayrılığı ve Sünni Yaklaşım," *Birikim*, 141 (2001).
- Ünüvar, Kerem. "Türkiye'de Sol Düşünce ve Din", *Sol – Cilt 8 içinde*. İstanbul: İletişim Yayınları, 2007, 873-934.
- Yazıcı, Ramazan. "İslami bir Kurtuluş Teolojisi İmkânı," *Tezkire*, 40 (2004), 68-91.

D. Gazete ve İnternet Yazıları/Yazı Dizileri

- Çakır, Ruşen. "Sol ve İslam" (Köşe Yazı Dizisi), *Vatan*. 12.3.2010-19.3.2010.
- Erkilet, Alev, "İslamcılık ve Kapitalizm Üzerine", *Söyleşi: Aynur Erdoğan, Dünya Bülteni*, 17.09.2008.
- Kırbaçoğlu, Hayri. *Fikir Zamanı Yazıları, Fikir Zamanı*.
- Kırbaçoğlu, Hayri. "İsyân, diktatörlerle mücadeleleyi öğretiyor", *Onuncu Köy*, 8.2.2011.
- Kutluer, Salih ve Yaşar Yeşil (Soruşturma), "İslam'da İhtiyaç Fazlası Malın Sınırı Nedir?", (Katılanlar: İhsan Eliaçık, Hayrettin Karaman, Mustafa İslamoğlu, Hayri Kırbaçoğlu ve Ali Bulaç), *Özgün Duruş*, 13.11.2010 – 24.11.2010.
- Kutluer, Salih (Soruşturma), "Teoriyle mi, Pratikte mi: Sol ve İslam Nerede Buluşur?", (Katılanlar: Mustafa Tekin, Ahmet Örs, Dilaver Demirağ, Kurtuluş Kayalı, Mehmet Bekaroğlu ve Ümit Aktaş, *Özgün Duruş*, 30.12.2010-31.12.2011.
- Mert, Nuray. "Müslüman sol veya sol Müslümanlık", *Radikal*. 19.12.2006.
- Sönmez, Burhan. *Birgün Yazıları, Birgün*, 2008-2010.
- Tabakoğlu, Ahmet. "İslam Ekonomisi Faizsiz ve Zekatlı Kapitalizm Haline Gelmiştir", *Aynur Erdoğan röportajı, Dünya Bülteni*, 23.06.2011.
- Taş, Alper (ed). "Din, Toplum, Sol – Yazı Dizisi", *Birgün*. 25.02.2007-09.03.2007.

EMEK MESELESİ VE CASPER DİRENİŞİ

Filiz

Platformun isminden de anlaşılacağı üzere emek meselesi ve buna dair yapılacak her türlü çaba ana gündemlerimizden biri. Uzun toplantılar sonucunda oluşturduğumuz ilkeler metnin ilk maddesinin de emek üzerine olması bunu gösteriyor. Şöyle demişiz;

“1. Emek ve Adalet Platformu emek meselesini merkezine koyar.

- Çünkü emek ve sermaye çelişkinin önemli bir belirleyici güç olduğu modern toplumda, sermaye eleştirisi yapmamak, sermayenin karşısında emeğin yanında durmamak çok sinsî ve hegemonik bir düzen olan kapitalizmin hâkimiyeti ile uzlaşmak anlamına gelir. Kapitalizm ile uzlaşmak onun yarattığı eşitsiz toplum, toplumun çoğunluğunu oluşturan emekçilerin sömürsü ve sermaye tarafından kötürümleştirilmesi, doğa sömürsü, tüketim kültürü, metalaşma, bireyci/rekabetçi kültür ve emperyalizm ile de uzlaşmayı getirir.

- Çünkü adil toplum karun-firavun-belam üçlüsünün ilgası ile mümkündür. Bu köleleştirme odaklarının oluşmalarını önleyecek bir düzenin inşası ile mümkündür. Kapitalizm karunlaşmayı getiren tarihin şu an için bulduğu en yetkin çünkü en hegemonik düzendir. Karunlar, firavunlarını ve belamalarını kurumsallaştırır.

- Çünkü “Şüphesiz insana kendi emeğinden başkası yoktur.” (Necm, 39)”

Ancak bu güne kadar “emek” meselesi üzerinden ne yaptık diye sorarsak elimizde neredeyse hiçbir şey yok. Bunun sebepleri üzerine düşünmenin ve bir takım sonuçlara ulaşmanın önemli olduğunu düşünüyorum. Daha önce emek ve adalet platformunun İslamileştiği, sivil toplumcu bir hal aldığı vs. gibi eleştiriler gelmişti. Bu eleştiriler bu güne kadar yapıp ettiklerimize bakılarak yapılıyor haliyle. İftar eylemleri ile İslami bir çıkış yapıldığı, hazırlanan metinlerden eylemin atmosferine kadar platformun İslamcı bir

yapı olmaya doğru evrildiği söylenmişti. Evsizler eyleminin de sivil toplumcu bir tarzı olduğu vs. belirtilmişti. Bu kısımlar zaten diğer yazılarda ele alınır. Tüm bu eleştirilere ilaveten emek meseleleri üzerine hiçbir şey yapılmadığı söylenmişti. Diğer eleştirilere büyük oranda katılmasam da bu eleştiride haklılık payı olduğunu düşünüyorum. Şöyle bir düşünersek Casper işçilerinin direnişine destek olma faaliyeti dışında elimizde somut bir faaliyet hakikaten yok. Taşeron işçileri derneği ile kurduğumuz irtibatı, iftarlara katılmaları ve konuşma yapmalarını unutmamak gerek elbette. Ama bu irtibatlanmanın platformun geneline dair bir yansıması pek olmadığı için daha bireysel bir çaba olarak kaldı.

Sanırım burada sormamız gereken sorular, emek meselesine dair bu ilgisizliğimizin sebepleri nelerdir? Eğer bunu bir sorun olarak görüyorsak ne yapmak gerekir?

Bu ilgisizliğimizin sebepleri üzerine düşüncelerim şöyle;

- Malum emek deyince bu konu daha çok sosyalist yapıların gündeminde olmuş ve hem fikri hem de pratik birikim bu yapılarda oluşmuş. Platform içerisinde konu ile ilgili duyarlılık yüksek bile olsa konuya olan yabancılaşma da bir o kadar yüksek oranda. Durum biraz antenlerimizin nereye daha çok döndüğü meselesi gibi. Okuduğumuz haberler, günlük pratiklerimiz vs. içinde emek meselesinin pek yer almadığını düşünüyorum.

- Bu güne kadar çağırdığımız konuşmacılar, yapılan okumalara bakınca temelde İslam’da sosyal adalet meselesinin ana gündemimiz olduğunu söylemek yanlış olmaz. Böyle olmasının da bir anormallik görmüyorum, çünkü bu konu hem çok sıcak ve canlı hem de memlekette malum olan tarz-ı siyasetin dışında bir şeyler söyleyebilenin yollarından biri. Bu durumda emek meselelerini bu gündemin içine yedirmek ve paralellik kazanmasını sağlamak gerekiyor sanırım. Ama bunu yapamadık veya yapmadık.

- Emek meselesinin daha çok sosyalist yapıların ve fikirlerin gündemi olduğunu söylemiştim. Genel anlamda memlekette sosyalist bir muhalefetten bahsedilemez. Bu durum doğal olarak emek meselesi üzerine gündemlerin oluşmasını ve gözümüze sokulmasını engelliyor. Göz görmeyince de gönül katlanıyor ve bizim de gündemimize girmemiş oluyor. Sendikaların ise kendi sorunları var ve emek meselelerinde gündem oluşturmaları şöyle dursun direniş ve mücadelelerde köstek olduğunu da biliyoruz. (Tekel Direnişini örnek olarak verebiliriz). Böyle olunca Türkiye’de güçlü bir sendikal mücadele örnekleri de pek sergilenemiyor ve haliyle ne memleketin ne de bizim gündemimize giremiyor.
- Son olarak da genel anlamda söz söyleme, politik manada üretimde bulanabilme konularının zorluğu karşımıza çıkıyor. Sapla samanın birbirine karıştığı bir atmosferde yeni bir sözü söyleme ve buradan bir fikri inşa etme çabası oldukça zor ve zahmetli bir iş. Biraz el yordamıyla yolumuzu bul-

on TBMM komisyonlarına benzedi. Meseleyi komisyona havale et ve kurtul gibi oldu. Bu komisyona epey hevesli olan ve inisiyatif alan biri olarak kendimi de en başta dahil ederek söylüyorum ki bu komisyon işi elimizde patladı.

Peki, ne yapmalıyız? Açıkçası çok somut bir önerim yok. Sanırım öncelikli olarak “emek” meseleleri neden önemlidir ve neden bu konu ana gündemimiz olmalıdır üzerine bir tartışmayı ciddi ciddi yürütmek lazım. Ama bu tartışmaların monolog şeklinde olmadığı sıcak ve canlı tartışmalar olması gerekir. Kastettiğim şeyin en güzel örneği trikocu abilerle yaptığımız sohbet tarzında tartışmalar. Buna ilaveten ilerleyen zamanlarda belki biraz daha teorik olarak meseleyi ele alan tartışmalarda yürütebiliriz. Bunun dışında direnişlere destek olma gibi işleri yapmaya niyetlensek de şu anda bunun motivasyonuna pek sahip değiliz gibi. Taşeron işçileri derneğini büromuza davet ettik ve biz ne zaman müsait olursak geleceklelerini söylediler. Belki bu şekilde

maya çalışıyoruz. Gücümüz ve enerjimizin yettiği kadarını yapmaya çalışıp ve haliyle bazı konuları da ikinci plana atmış oluyoruz.

Birkaç ay önce “emek komisyonu” kurduk ve şu ana kadar bir kere toplantı yaptık. Emek haberlerinin takip edilmesi, röportajlar ve okumalar yapılması ve bu konuda platformun katılımcılarına yönelik sunumların gerçekleştirilmesi gibi şeyler konuştuk. Ancak bunların neredeyse hiçbirini de yapmadık. Yaptığımız en hayırlı şey Alp’in çabasıyla trikoda çalışan işçi abiler ile büromuzda yaptığımız sohbet oldu. Bir de sendikacı Çetin Yelken ile bir röportaj yaptık. Yani bu komisyon-

ufak adımlarla meseleye giriş yapmalı, önce kendi içimizde konuya olan ilgimizi artıracak somut nedenler oluşturmalıyız. Umarım bu istişarede böyle hayırlı bir sürece vesile olur.

Casper’da işten atılan işçilerle ilgili yaptıklarımızın değerlendirmesine dair de birkaç şey söylemek lazım. Öncelikle konuyu hatırlayalım.

Casper’da çalışan işçiler yeterli çoğunluğu sağlayarak DİSK’e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası’na üye olmuşlar ve yetki iznini almışlar. Ancak patronun bu örgütlenmeye cevabı 22 işçiği işten çıkarması şeklinde olmuş. İşten çıkartılan

işçilerde fabrikanın önüne çadır kurarak direnişe başlamışlar. Aslında buraya kadar mevzu memleketteki sendikalı olma mücadelesinde karşılaşılan genel bir durum. Yani patron fabrikasında sendika

istememez ve bunu engellemek için işten çıkarmaya kadar pek çok baskı yolunu dener ve genelde de başarılı olur. İşçiler arasındaki birlik bozulur ve yeterli desteği göremeyen işçiler (sendikalarda buna dahil) ya işinden olur ya da aynı koşullarda çalışmaya devam eder. Ama Casper'da durum biraz daha farklı geliyor, fabrikada çalışan işçiler işten çıkarılanları sahipleniyor hatta sendikaya üyelik sayısında artış oluyor. Ama konu ile ilgili gazeteler, dergiler, siyasi partilerden falan yeterli ilgiyi göremiyorlar. İlgi gösterenlerde daha çok sosyalist yapılar oluyor. Patronunda bu desteği "bunlar terörist- komünist" diyerek karalama yapmaya çalışıyor.

Bizim tanışmamız da aslında bu karalama kampanyası sebebi ile Casper'daki işçilerin arayışları sayesinde oldu. Müslüman kesimden neden kimse yok diye internette arama yaparken İhsan Eliaçık ismini görüp bürosunu ziyarete gitmişler. Bizim de bu sayede haberimiz olmuş oldu.

Fabrika önünde birkaç defa ziyaretler gerçekleştirdik, etkinliklerine katıldık, okullarda ve internette seslerini duyurmalarına yardımcı olduk. Hatta yaptığımız röportaj İslamcı bir yayın olan "Özgün Duruş" gazetesinde yayınlandı. Yani konuyu Müslüman kesimin gündemine biraz da olsa sokmayı başardık.

17 Nisan'da gerçekleştirdiğimiz panelde Casper direnişinden arkadaşlar masa açtılar. Ayrıca panelin ikinci bölümünde konuşma yaptılar. Oldukça güzel bir konuşma olmuştu. Örneğin Emrah "Bu sabah burada çeşitli görüşten çeşitli akademisy-

enler, hocalar, İhsan hocam da burada, hepsi çeşitli görüşler sundular. Ama burada bir gerçek var, bu emek, adalet vesaire, bütün bunların hepsinin gerçeği şu an biziz, gerçek biziz" demişti. İşin tartışma kısmının önemsiz olduğunu söylemek değil bu elbette. Ama işin gerçek ve somutta yaşanan kısmıyla irtibat kurmadan emek ve adalatten bahsetmenin sakıncasına yapılan bu vurguyu çok önemsemiştim.

Pek çoğumuz daha önce görmediği veya duymadığı bir deneyimi yaşadı ve gördü. Galiba bir işçi direnişinde Müslüman kesimin ilgisi ve desteği ilk kez bu boyutta yaşandı. Tabi bu durumun oluşmasını sağlayanın da İhsan Eliaçık olduğunu da unutmamak gerek.

Velhasıl Casper direnişi son bulana kadar arkadaşlarımızla irtibatımızı kesmedik ve elimizden geldiğince yardımcı olmaya çalıştık. Tabi ki bu zaman içerisinde ilişkilerimiz gelişti ve arkadaşlarımız ile direniş dışında da sohbetlerimiz oldu. Halen bazılarımız bir iki arkadaşla görüşmeye devam ediyoruz.

İstersek kapitalizm çözümlemesi ile teorik olarak ortaya koyalım istersek de ahlaki bir sorumluluk olarak ele alalım fark etmez; emek meselesinin ana gündemlerimizden biri olması gerekiyor. Bununla ilgili de daha fazla çaba harcamamız boynumuzun borcu diye düşünüyorum.

ORTADOĞU'DA EMEK VE ADALET MÜCADELELERİ SEMPOZYUMU

Emre

I. Teknik Detaylar:

Sempozyum 17 Nisan 2011 Pazar günü Fatih Renk Düğün Salonu'nda gerçekleşti. Katılım 250 ile 300 arasında değişti.

II. Amacımız:

Sempozyumu düzenlemekteki amacımız, amaç ve ilkelerimizde belirtilen fikirleri az-çok takip eden insanları bir araya getirip konuşturmak ve tartıştırmaktı. Yani bu etkinlikteki rolümüz daha çok eşgüdüm ağırlıklıydı. Böylece, bir çıkış etkinliği olarak sempozyum şekillendi. Sosyalizmin laiklikle ilişkisini eleştiren iki isim ile beraber, İslam'ın kapitalizm ve sermaye birikimi ile ilişkisini inceleyen taraflar bir araya geldi.

Sempozyumda ayrıca aralarda ve girişte dergi-kitap satışı oldu. Kapıdaki sergide yer alanlar: Özgür Üniversite Yayınları, Sosyal İnsan Yayınları (Hikmet Kıvılcımlı), Teori ve Politika Dergisi (ki katılımcılardan Metin Kayaoğlu'nun başını çektiği bir çevre), Ağaç kitapevinden ilgili olabilecek kitaplar, İnşa Yayınları.

III. Katılımcılar:

Zaten belirli bir süredir görüşmekte olduğumuz veya aramızda etkin olan insanlarla beraber (İhsan Eliaçık, Cem Somel, Zeki Kılıçaslan) bu fikirlere aşına olan ve akla gelen ilk isimleri de (İlhami Güler, Ahmet Örs, Metin Kayaoğlu gibi...) bir araya getiren bir etkinlikti bu. Metin Karabaşıoğlu ve Altay Ünaltaş da konuşmacılar arasındaydı. Örneğin Hayri Kirbaşıoğlu ve Mehmet Bekaroğlu'nun aynı gün programları olduğu için katılamadılar. Bunun üzerine Osman Bostan abimizi aradık. Kendisi de müsait değildi. Sempozyum moderatörleri Suat Yalçın abimizle Hidayet Şefkatli Tuksal ablamızdı. Sempozyumun en değerli katılımcıları ve en etkili konuşmacıları Casper direnişinden gelen işçilerdi. Böyle bir sempozyumda iki işçinin söz alarak kendi mevzularını anlatması hem rastlanmadık hem de oldukça geçikti.

Katılımcılara dair kısa bilgiler ve konuşma metinleri hem internet ortamından hem de basılı olarak ilan edildi (Temmuz 2011) ve dağıtıldı.

Sempozyumdaki konuşmaları ilerleyen aylarda döktük ve bir kitapçık olarak bastık. Şuradan indirebilirsiniz:

EmekveAdaletSempozyum.pdf

IV. Eleştiriler ve genel değerlendirme:

a. Teknik:

Renk Düğün Salonu aslında kalan son yer gibiydi. Aylar öncesinden davranılsaydı, Fatih'teki bir çok farklı salon bu iş için kullanılabilirdi. Deneyimsizlikten kaynaklanıyordu bu durum. Bir çok yer müsait değildi, belediye ile ilişkiye geçilebilirdi, vs... Kimisine göre yerin tarifinde problem yaşandı.

Temel aksaklıklardan biri aynı gün yapılan HAS Parti toplantısıydı. Ankara'da kitlesel bir toplantı ile aynı güne gelmişti, fakat bu HAS Parti'nin tercihi sonucu olmuştu. Eğer aynı gün olmasaydı, katılım biraz daha fazla olabilirdi.

Mekanın bir düğün salonu olması dolayısıyla bazı eleştiriler geldi. Kiminin de hoşuna gitti. Sonlara doğru salona bağlı diğer odada hareketli bir düğün vardı. O nedenle sempozyumun arka planına bir düğün havası hakimdi. Düğün salonu olması nedeniyle midir artık, 50 kişilik çoluklu çocuklu ve yetişkin karışık bir ekip sürekli içeri girip çıktı, mobil şekilde takip etti sempozyumu.

b. İçeriğe yönelik ve genel:

24.04.2011 tarihli toplantı notumuza göre gelen eleştirilere şu örnekler verilebilir:

▪ İhsan Eliaçık'ın çok fazla ön planda olduğu, bizim fetva makamımız gibi olduğu gibi bir eleştiri gelmiş. Bu direk sempozyumla mı alakalı emin olamadım, çünkü hocanın ekstra bir hakimiyeti yoktu o sırada.

▪ Sunumlardaki konu akışkanlığı daha iyi sağlanabilirdi. Yani "biz biraz daha belirleyici olabilirdik konularda" denmiş. Bundan sonra daha belirgin konu başlıklarıyla sempozyum & toplantı yapılabilir demişiz.

▪ Serbest kürsü çok iyi oldu uzatılabilir denmiş. Serbest kürsüde, yanlış hatırlamıyorsam Casper

direnişinden arkadaşlar da konuşmuştu.

▪ "Moderatörlerden ayrı bir sunucunun olmaması eksikti, açılıшта ilk oturumun konuşmacıları masaya çağırılmadan bizden biri tanıtım konuşması yapmalıydı" denmiş.

▪ Ama bunun övüldüğünü de duyduk aynı zamanda. Yani Emek ve Adalet Platformu'nun, sunucu düzeyinde kendini tanıtmaması ve geride kalmasının aslında bir eksiklikten ziyade bir alçak gönüllülük olduğu veya temiz niyetlilik olduğu gibi şeyler de kulağımıza geldi. Ama bu tanıtım eksikliği dolayısıyla sempozyumun hemen ertesinde bir tanışma toplantısı düzenledik. Hem sempozyumu soğutmamak için, hem de oradan ilgi duyan kişiler olursa gelsin diye.

▪ "İslam'a sosyalist gözlüğüyle bakmak" eleştirisi geldi.

▪ Örgütlü soldan katılımın düşüklüğünü tespit ettik, ancak bir örnek halkevleri Sarıyer sorumlusu toplantıdaymış. Solun katılımı çok azdı.

Yukarıdaki eleştirilerden sonra yaptığımız tanışma toplantısı çağırısı:

"17 Nisan'da düzenlediğimiz sempozyumdan sonra en çok karşılaştığımız eleştiri, "platformun ne

olduğu, kimlerden oluştuğu ve neyi hedeflediğinin" pek anlayamadığı idi. Bu konuda eksik kaldığımız açık. Hem sempozyuma gelip bu soruya bir cevap bulamayanlar için, hem genel olarak platformla, onun önüne koyduğu meseleyle ilgilenenler için bir tanışma ve forum toplantısı düzenleyelim diye düşündük. Yarım saati geçmeyecek bir sunumla kendimizi anlatalım, sonrasında gelenlerle tanışıp, konuşup, fikir alışverişi yapacağımız bir forum düzenleyelim istiyoruz. Bekleriz.

22 Mayıs 2011, Pazar, 14:00-17:00
Petrol-İş Haseki Şubesi"

LÜKS OTEL ÖNÜ İFTARLARINA DAİR...

Saim

Emek ve Adalet platformu 2011 yılının Ocak ayında bir dizi tartışma sonucu, amaç ve ilkeler metninin çıkarılmasıyla oluşmuş mütevazı bir oluşumdur. Herhangi bir hiyerarşik yapıya ihtiyaç duymadan bugüne kadar gelmiş ve bu durumu sürdürmekte kararlıdır. Kısaca "sermayenin emeği sömürmesinin de bir zulüm olduğu gerçeğini atlamadan her türlü haksızlık ve zulme karşı toplumsal adalet mücadelesine katkı sunmayı amaçlar." Ülkemizdeki yerleşik siyasal kimliklerde fazlasıyla yapaylık olduğunu düşünen "sağcı" ve "solcu", "seküler" ve "dindar" bir avuç insanın emek ve adalet ortak paydasında bir araya gelmeleri sonucu oluşmuştur. Ocak ayından bu yana platform üyeleri fikri çalışmalar yapmış, sendikalaştıkları için işlerinden atılan Casper bilgisayar işçilerine destek vermeye gayret etmiş ve 17 Nisan 2011'de İstanbul Fatih'te üç yüzü aşkın kişinin katılmış olduğu "Emek ve Adalet Mücadelesi" isimli bir sempozyum vb et-

kinlikler gerçekleştirmiştir.

İftarların hikayesine gelecek olursak; Ramazan'dan önceki son toplantımızdı. Bir arkadaşımız toplantının bitimine doğru "Ramazan'daki bu beş yıldızlı iftar sofralarıyla ilgili bir şey yapsak ya, bana çok dokunuyor," dedi. "Olur mu, olmaz mı, nasıl olur" derken, otellerin önüne gidelim, kendi sade yer soframızı kuralım fikri çıktı. Bu fikri bir süredir belli bir hukukumuz olan Özgür Açılım platformundan arkadaşlarımıza açtık. Onlardan da olumlu tepki alınca birlikte organizasyona giriştik. Fikir basitti, Ramazan boyunca her Cumartesi beş yıldızlı bir otelin önünde herkese açık bir iftar sofrası kuracak, yan yana, paylaşarak, bölüşerek, anladığımız ve bildiğimiz Ramazan'ın ruhunu yaşayarak oruçlarımızı açacaktık. Uygun bir otel ve otel önü mekanını gözümüze kestirdik. Menüümüz çorba, pilav, domates gibi herkesin rahatlıkla ulaşabileceği ye-

meklerden oluşsun ve kapımız herkese açık olsun dedik. İftarımızı yapar, bu şekilde karınca karınca da olsa sözümüzü söyler, sonra dağılırız derken ilk iftarda beklediğimizin çok üstünde bir katılım ve teveccüh ile karşılaştık. İftara kağıt toplayıcıları, sokakta kalan çocuklar, Afrikalı göçmenler, öğrenci, memur, işçi, esnaf iki yüzden fazla kişi, kimileri de ailecek katıldı. Sanat ve fikir dünyasından tanınmış kişilerin katılımıyla ve medyanın ilgisiyle olay daha da boyutlandı.

Medyanın ve kamuoyunun yoğun ilgisi ikinci iftarın daha büyük ve daha geniş katılımı olacağını düşünmemize yol açtı. Mekan olarak Taksim Gezi Parkı'nda üç tane lüks otelin tam ortasında yer alan geniş bir alan belirledik. Hazırlığımızı altı yüz

tanıdık tanımadık, umulduk umulmadık birçok insan davete icabet etti. Bu açıklığımız kimi çevreler tarafından eleştirilere mazhar olsa da, biz bu açıklıkta ısrar edeceğiz ve kapalı sofraların aksine yeryüzünün nimetlerini bütün insanlığa açılması düsturu ile devam edeceğiz.

Nihayetinde üçüncü bir iftarla bu süreci bitirmeye karar verdik. Bu son iftarı acemiliğimizden bir miktar kurtulmuş olarak, kendimizce daha sağlıklı, mesajımızı daha net bir şekilde ortaya koyarak gerçekleştirdik. Niyetimizi güzel ifade ettiğine inandığımız bir cümleyi ön plana çıkardık: "Dünya nimetlerini parselleyenlere inat, yeryüzü sofrasını açmaya geldik" dedik. Merkez medyada fazla yer almasa da, o akşam iftara katılanlardan aldığımız

civarı kişinin katılabileceğini düşünerek yapmıştık ki, bin kişiye varan katılımı karşılaştık. İlk iftar kimi televizyon kanallarında salt israfa karşı bir tepki gibi sunulmuştu. Biz de ikinci iftarda sadece tüketim ve israfı değil, üretim sürecindeki haksızlıklarla da bir meselemiz olduğunu vurgulamak için "İşçiden arttırma, dışından arttır" cümlesini iftar alanında ön plana çıkardık. Emek ve adaletten yana herkese açık bir sofrayı kurduğumuzu ilan etmiş ve iftarımızın özgünlüğünün lüks otellerdeki iftarların kapalılığının aksine, bu açıklıktan kaynaklandığını ifade etmiştik. Çok farklı çevrelerden

geri bildirimlerle de doğruladığımız üzere, daha derli toplu bir organizasyonu kotarmış olduk.

Niyetimizi hatırlatmak için son iftarda katılımcılarla paylaştığımız metne kulak verecek olursak:

"Türkiye'nin yaklaşık üçte biri yoksulluk sınırının altında yaşıyor, bu ülkede asgari ücret, pahalı iftar sofralarında birkaç kişilik bir yemeğe karşılık geliyor. Ramazan çadırlarının yoksulluğu yeniden üreten kültürel etkinliklere dönüşmesini istemiyoruz. Çağrımız yalnızca Ramazan'daki israfı

kapsamıyor. Çağrımız yalnızca 'israf'ı da kapsamıyor. İnsanın 'insan' olarak itibarını alışıya eden bu üretim ve tüketim ilişkilerine hiçbir şekilde tahammül göstermeyen bir ses yükseltmek istiyoruz. Ramazanın eylem ayı, otel önlerinin de mekan olarak seçilmesinin sebebi açıkltı: Herkesin az çok duyarlılık gösterdiği bir aralığı, hayatın tüm zaman ve mekanlarına teşmil olacak bir tavra dönüştürmek mümkün olabilirdi. Ramazan, adil bir yaşam için ortaya konacak en güzel niyetlerin, ideallerin, arzuların, hareketlenmelerin sembolik bir çıkış noktasına, kişisel ve toplumsal dirilişimiz için bir can suyuna dönüşebilirdi."

Mesajımızı duyurma niyetimizin büyük oranda hasıl olduğunu düşünüyoruz. Lüks iftar sofraları kamuoyunca epey tartışılmış ve eleştirilmiş oldu. Bir hissiyata tercüman olduğumuzu gördük. Öte yandan kendimizi söz konusu hissiyatın öncüsü ya da örgütleyicisi olarak görmüyoruz. Bu iftarlar daha ilk haftadan itibaren bizim iftarımız olmaktan çıktı, gelenlerin, destekleyenlerin kendi renklerini verdiği, kendi emeğini kattığı bir söz haline geldi, bir rezonans etkisi yarattı, farklı şehirlerde benzer organizasyonlar yapıldı. Sosyal adaletin bir ihtiyaç ve görüldüğünden daha yaygın bir talep olduğuna inanıyoruz. Bu hissiyatın gün yüzüne çıkması yolunda bir katkımız olsun diye elimizden geldiğince gayret sarf etmeye, fikri ve eylemsel benzer işler yapmaya devam edeceğiz.

İftarların bir diğer başarısı platformumuzun özgünlüğü olan Türkiye'deki yerleşik siyasal kimliklerin dışına çıkma çabasının fark edilmesi ve kısa süreli de olsa bir gündem oluşturmasıydı. Bu süreçte iftarlar sayesinde küçük bir fikrin bazen büyük bir yankı yaratabileceğini görmüş olduk. Kesinlikle ilginç ve hatta biraz da tuhaf bir deneyim oldu bizler için. Sadece karşı çıkmak değil, karşı çıktığına alternatif küçük de olsa bir edim, bir üretim ortaya koymanın ne kadar farklı bir deneyim, heyecan ve etki yarattığını gördük. İftar soframızın kendisi, oradaki paylaşımcı ortam böyle bir şeydi ve zannederek biraz da bu yüzden bu kadar etki yarattı. Ayrıca bin kişiyi sade bir sofrayla doyuracak bir organizasyonun hiyerarşi ve çok para olmadan da kotarılabileceğini öğrendik. İftarlar eylemden öte bir birlikteliği gösterdi bizlere. Birilerinin yaptığı birilerinin yediği, birilerinin kurduğu diğerlerinin kurulduğu değil, birlikte kurduğumuz ve birlikte yediğimiz bir sofrayı gösterdi bize. Bir ülkünün provası gibi oldu. Dışlayıcı, ötekileştirici

ve marjinal değil, kapsayıcı, toplumcu ve halkçı bir sofrayı gösterdi bize. Belki de iftarlar emek adaletinin üslubunu en doğru şekilde ortaya koyabildiği etkinliği oldu. Oluşturmayı düşündüğümüz fikri ve eylemsel yeni dili canlandırabildiğimiz bir yer oldu iftarlar. Bir toplantı bitimindeki küçücük "LA" kelebek etkisi yarattı. Bereketli oldu.

İlk iftar, kendi dilini ve kendi eylemini, katılımcı bir şekilde oluşturdu. Herkes elinde bir şeyle geldi ve yanındaki ile paylaştı. Bu durum, bazılarımız tarafından kontrolsüz bir durum olarak algılandı. Çünkü artan yiyecekler olmuştu. (Gerçi bu yiyecekleri, israf etmeden paketleyip, Afrikalı göçmen kardeşlerimizle paylaştık.) Onun için ikinci iftarda tüm yiyecekleri biz alalım, tek menü yapalım diye bir fikir oluştu. Ancak bu durumun da paylaşma etkinliğimizi gölgeleyeceği için bu fikirden vazgeçtik ve platform olarak kendimizin getireceği kalemleri azaltıp, ortak sofranın nizamını bozmadık. Bu bağlamda son kararımızın doğru bir karar olduğunu

nu düşünüyoruz. Özgürlük bir miktar bilinmezlik barındırır, bu bilinmezlik korkuya dönüşmemelidir. Bu korku Allah'a güvenerek aşılır. Artık deneyimlediğimiz için, üçüncü iftarı daha iyi bir öngörü ile gerçekleştirdik. İftarı organize edenler de katılımcılar da ne kadar yemek ile geleceklerini tecrübe etmiş oldular.

Eleştiriler:

Kimi çevrelerden ve kişilerden, iftar etkinliğimize yönelik eleştiriler oldu. Bu eleştirileri sıralarsak:

- 1) İftar etkinliğine katılan kimi ünlü ve ünsüz kişilerin varlığı, bazı çevrelerde rahatsızlık uyandırdı.
- 2) Eleştirimizin sadece muhafazakâr İslamcılara olduğunu düşünenler; "bunlar Müslüman'ın fakirini severler, sadece hükümete vurmak için bu söylemi malzeme olarak kullanıyorlar", türünden eleştiriler oldu.
- 3) Bunlar sol ve İslam'ı karıştırıyorlar. Müslüman

sol olmaz, diyenler.

4) En uçuk olanı da; "Ergenekon kendine yeni kitle tabanı arıyor, bizim mahallede karışıklık çıkartıp, birliğimizi bozmaya çalışıyorlar", türünden eleştiriler.

5) Soldan yapılan eleştiriler ise "böyle sistem karşıtlığı olmaz". "Antikapitalist olacaksın, antiemperyalist olacaksın", "iyi güzel de Ak Partiye ne diyorsunuz"?

6) "Solu İslamileştirmeye çalışıyorlar". Gibisinden eleştirilere maruz kaldık.

Bu eleştirilerin dışında küfür ve hakaret içeren şeyleri ele almaya gerek yoktur. İnsan aklını zorlayan eleştirilere kadar bütün eleştirilere cevap verilebilir. Çünkü yalan ve yanlış anlaşılma kartopu gibidir, bir bakarsın çığ olmuş. Sıra ile eleştirilere cevap verecek olursak:

1) Açık olan toplantılara, gösterilere ve etkinliklere kimin geleceğini hesaplayamazsınız, ayrıca bilemezsiniz. Özellikle açık olsun diyorsanız sorgulayamazsınız da. O an orada fesat çıkartmayan ve provokasyon yapmayan herkes katılımcıdır. Hele hele sofraya oturanın kimliğini sormak ayıptır. İlk iftarda otel yönetimi polisleri yemek ikram etmişti, ama onlar soframıza oturmayı tercih ettiler. Kimse polisleri ayrıca davet etmedi, onlar mescidde saffa katılır gibi sormadan ve rezervasyon yaptırmadan bağdaş kurdular ve sofraya dahil oldular. Sadece bu görüntü, birileri gelmesin diye yapacağımız korumacılığa taş çıkartır. Birilerinden saklayacak putlarımız yerine birbirimize ikram edeceğimiz nimetlerimiz olsun diye soframız açık olsun dedik.

2) Eleştirimiz sadece muhafazakâr İslamcılara değildir, bunu görmek için bildirimizin ve dövizlerimizin okunması yeterli. "İşçinden arttırma dışından arttır" sadece muhafazakârlara söylenmiş olamaz. Kaldı ki kapısına soframızı kurduğumuz oteller, muhafazakâr sermaye otelleri değildir. Biz Müslüman'ın fakirini sevmeyiz. Müslüman halkı ucuz işgücü olarak görenler Müslüman'ın fakir ve örgütsüz olanını severler. Biz varlıkta ve yoklukta paylaşmayı öğütüyoruz. Biz değerlerimiz zengin eğlencesi olmasın diyoruz.

3) Müslüman sol, sol İslam vb. eklektik takıları hiç kullanmadık. Kullanmak gibi bir niyetimiz de yoktur. Bunlar dışarıdan birilerinin yakıştıması olarak tezahür ediyor. Artık tanımlama yerine

yaftalamak milli kültürümüz haline gelmiştir. Yerli ve toplumcu "sosyal adalet" talep ediyoruz. Müslüman bir ülkede kimi talepleri bir tek sol yapar, diğerini de İslamcılar yapar diyorsak, bu kadar kıt kaynakla bu kadar tanım ortaya çıkıyor demektir. Yani eleştirinin cevabı, eleştiriyi yapanın bilinçal-

peryalizm muhakkak aşılmalıdır lakin bu sistem, sloganla değil bütün bir insanlık tarihi ve birikimi ile aşılır. Bu birikim ile buluşma gayretimiz bizi bazen "gerici" yapar, bazen "ilerici". Bazen "sağdan" kovalarlar bizi bazen de "soldan". Açık ve net söylüyoruz, kapitalizm ve muadili sistemler, bütün

tında saklıdır.

4) Erbakan hocanın söylediği iddia edilen bir söz vardır; "her taşın altında Siyonistler vardır demiyorum ama onlar da hiçbir taşı boş bırakmazlar." Hocanın bu sözü kimilerinde paranoya durumunu almıştır. Ergenekon yeni arayışlar içerisinde olabilir, birincisi bizim uğraştığımız alanda hiçbir iktidar odağına yer yoktur. Çünkü biz "yukarısı" ile değil "aşağısı" ile ilgileniyoruz. İkincisi kendimizi kim selere kullanılmayacak kadar dikkatliyiz, çünkü hiçbir şeyi kullanmamaya özen gösteriyoruz. Başkasını araç olarak görmeyenler başkalarına araç olmazlar. Abdestinden emin olanın, namazından şüphe olmaz.

5) Soldan gelen kimi eleştiriler de, "ne işiniz var bizim çöplüğümüzde, gelin de size sosyal adaleti anlatalım türünde eleştirilerdi." Bu eleştirilerin bir kısmı ezber eleştirilerdir. Bir kere ne bildiri okunmuş ne de dövizler. Kulaktan dolma haberlerle yapılmış eleştiriler. Hem kapitalizm, hem de em-

insanlık tarihinin cerahatidir. Bu kangren ancak bütün insanlığın birikimi ile aşılır. Bu birikimi bu topraklarda bulacağız. Her yerden hak olanı toplayıp, batılı kovalayacağız.

6) Ne solu İslamileştirmek gibi ne de İslam'ı solcu laştırmak gibi bir gayemiz var. Bu topraklar, kendi diliyle toplumsal adalet senfonisine nasıl eşlik eder, böyle bir arayışımız var. Kimsenin bir şeyini almıyoruz, içiniz rahat olsun. Ama unutmayın ki ihtiyaçlarımız da hiçbir kulun mülkü değildir. Söylem iktidarı kurmak, söylemleri mülk edinmek, ilk önce söylemlerin içeriğini boşaltır. Sonra da iktidar sofralarını doldurur. Ama bir yerleri kapatanları, birilerini kapatanları rahatsız edeceğiz.

Yeryüzü aşkın yüzü oluncaya dek.

KÜRT MESELESİNE YÖNELİK ÇABAMIZ

Özgür

Kürt sorununun bu topraklardaki en yakıcı, en kanla canla ilgili sorun olduğu gerçeği hepimizin malumudur. Bu meselenin siyasi muhataplarının bir barışa ulaşabilmesi ne yazık ki zor görünüyor. Konu üzerine yaptığımız tartışmalarda, bu sorunun çözümüne mütevazı bir katkı sunabileceğimiz alanın, sorunun toplumsal yanı olabileceği sonucuna vardık. İşin siyasal boyutu hem boyumuzu fazlasıyla aşan, hem de ortaklaşmamızın zor olduğunu gördüğümüz bir alandı. Yüz yıllarca yan yana yaşayan iki halkı iç savaş noktasına kadar getirebilecek bir nefret kültürünün önüne geçebilmek adına işler yapmaya gayret edelim, bunu gündemimizde tutalım dedik. İster birlikte ister ayrılarak yaşamak istesin, bu iki halkın yüzyıllara dayanan bir hukuku olduğunu ve bu hukuku korumak için halkların onurlu bir çözüm ekseninde ortaklaşması gerektiğini düşündük. Bu yönde, imkanlarımız ölçüsünde etkinlikler yapma isteğimiz ve gayretimiz sürmekte.

Yıllarca "vatan-millet-sakarya" söylemiyle ulus-devletçi militarist zihniyetin din ve diyanet kullanılarak endoktrine edildiği Türk halkının meseleye dair kafa karışıklığını açabilecek adımlar atılmasının öncelikli olması gerektiğine inandık. Bunun için ve konuyu birlikte irdelemek ve imkanlarımızı konuşmak için bir dizi anlama-anlatma-tartışma toplantıları yapma kararı aldık ve 2011 Eylül ayında iki geniş katılımlı toplantı düzenledik. Bu toplantılarımıza Ayhan Bilgen, Yavuz Delal, Osman Bostan gibi soruna dair söz üretme gayretinde olan ağabeylerimiz de katıldı. Bu ilk aşamada somut olarak bir program çıkarmasak da, bu yolda adım atma niyetlerimizin somutlaştığını söyleye-

biliriz. Fakat sorunun karışıklığı ve hassaslığı, mazlumdan yana almamız gereken tavırın mahiyetini ince eleyip sık dokumamıza neden olduğunu belirtmeliyiz.

Bu toplantılarımız dışında uzun yıllardır bu mesele ile ilgili yerinde tavırlar almakta çekinmeyen ve sorunun çözümünde rol alabilecek bir kurum olmasından dolayı önemseydiğimiz MAZLUMDER'le temaslarda bulunduk. MAZLUMDER'in de organize edenler arasında bulunduğu, 26 Kasım 2011'de düzenlenen Kardeşlik, Adalet, Barış yürüyüşüne destek vermeye çalıştık. Etkisinin düşük olduğunu gördüğümüz bu yürüyüşten çıkardığımız bazı dersleri de tartışmaya açtık.

2011 Aralık ayının sonunda Uludere'de yaşanan katliama karşı düzenlenen kimi protestolara bireysel olarak katılmakla beraber asıl olarak Özgür-Açılım'dan arkadaşlarımızın 31 Aralık günü düzenlediği basın açıklamasına beraberce katıldık. Katılım son derece sınırlı olsa da bu eylemin sembolik olarak anlamlı ve önemli olduğu değerlendirmesini yaptık.

BİR EYLEM TİPOLOJİSİNE DOĞRU

M. Ali

Emek ve Adalet Platformu olarak bizzat düzenlenecek ya da katkı verilecek eylemler konusunda, tecrübelerimiz sonucunda bazı dikkatler geliştirdik ve çeşitli kıstaslara bağlı olarak belli ilkelere vardık. Bir eylemin algılanışı ve etkisi hangi kıstaslara bağlıdır? Her bir kıstas üzerinden geliştirdiğimiz tarafdırlıkları aşağıda sunuyoruz:

Amaç-Hedef-Motivasyon-Muhatap

Salt kendi tarafını belli etmek/göstermek, eylem yapmak için fazlasıyla yetersiz bir gerekçe.

O eylemi yapmakla ne amaçlanıyor, öncelikli ve ikincil muhatap kim, mümkün olduğunca kesin bir şekilde belirlenmeli. Örneğin sadece basını muhatap alan eylemlerden kaçınmalı. Çevrede o anda bulunan insanların muhataplığı es geçilmemeli.

Mekan

İstiklal Caddesi kadar "eylem yorgunu" bir mekan olamaz. Sıfır etkiye kavuşmanın en kestirme yolu. Tünel'de buluş, Galatasaray'ın önüne ya da Taksim Meydanı'na kadar yürü. En klişe, en yanlış mekan. Daha doğrusu "marjinal sol" algılanmanın en kısa yolu. Örneğin 26 Kasım 2011 Kürt Meselesi eylemi, basına haber verilip Kürtlerin yoğun olarak yaşadığı herhangi bir semtte yapılırsa çok daha anlamlı olabilirdi.

[“Yürümeyle yollar aşınmaz. Beyoğlu'nda her gün dört beş yürüyüş oluyor. Adamlar bu işin çaresini buldular. Bırak yürüsün, potansiyelini boşaltsın. Bunların bıktırıcı ve heyecansız eylemler olduğunu, sonuçta sistemin buharı basıncını azaltma işlevine yaradığını düşünüyorum. Polisle illa çatışmak mı ge-

rekir? Bunu da savunuyor değilim, gerekirse çatışma da olabilir ama... Esas devrimci faaliyetin halk kitlelerinin devrimci özörgütlenmesini becermek olduğu düşüncesindeyim. Bir yerde halk kendisi örgütlenip yerel olarak inisiyatifi ele alabiliyor mu? İşte bugünün devrimci faaliyeti budur. (...)Eylemcilikle devrimciliği birebir özdeşleştirmiyorum. Devrimci bir anarşist olduğumu söyleyebilirim ama eylemcilikte o kadar aktif değilim. Bunun yaşla alakası yok. Eylemcilikle pek fazla ilerleneceğini düşünmüyorum. Daha doğrusu artık eylemciliğin de sisteme içkin olduğunu düşünüyorum. Eylem tabii yeri geldiğinde gerekli ve güzel bir şeydir ama buna verilen eforun ezilenlerin özörgütlenmesine verilmesinin daha doğru olduğu kanısındayım. Kısaca belirtecek olursam, üç eylem örgütlemek yerine üç kişinin bir araya geldiği bir özörgütlenme deneyini daha değerli görüyorum artık. Yani egemenleri kendi alanlarında, silahlarıyla ve coplalarıyla yalnız başlarına ve işsiz bırakmak, bunun yerine onların müdahale edemeyecekleri alanlara çekilip halkı aktif bir aktör haline getirmek için çaba göstermek. Bu, faaliyet alanlarının Beyoğlu'ndan daha uzak alanlara, varoşlara, köylere taşınması anlamına da gelebilir.” (Gün Zileli)]

Eylem Formatı

Bir yerde buluş, biraz yürü, ama sessizce yürüme, bağırıp slogan atarak yürü, basın açıklaması yap, dağıl! İşte, alemin en yanlış eylem formatı. Bu bileşenlerden birini ortadan kaldırmak bile iyidir, yani mesela sessizce yürümek. Pankart taşımanın kötü algılanması söz konusu değil gibi. Bilakis, etraftan bakanların eylem yapanların muradının ne olduğunu hızlıca anlayabilmesi açısından da olumlu bir şey.

Katılımcı Sayısı

Bazı durumlarda belli bir sayının altında kalınacağı kesin gibiyse, mesela eylem acilen tertip edilmiş ve duyuruya yeterince zaman ayrılamamışsa, gündeme alınan soruna zarar vermek bile mümkün. Çok kitlesel bir soruna ilişkin bir avuç kişiyle eylem yapıp konunun insanların gündemindeki ağırlığının, olduğundan az sanılmasına yol açılabilir. Bu

da politik açıdan zararlı bir hareket olur. Tabii caizse, haklıyken haksız duruma düşmek gibi bir şey.

Katılımcı Profili

Eyleme katılanların verdiği fotoğraf, karışımı, tipleri, kıyafetleri, sakallı olup olmamaları, başörtülü olup olmamaları, başörtülerini bağlama tarzları, kadın, yaşlı ve çocuk sayısı, ailecek gelenlerin olup olmadığı, zengin tiplerin, öğrencilerin oranı... (Örneğin, üç yüz kişilik bir eylemci topluluğu içinde en az on tane çocuk çocuk yaşlı gelen aile yoksa o eylem yapılmassa daha iyi olabilir.)

Mesela iftarlarda ailecek gelenlerin olmasını temine özellikle çalışmıştık. Tabii kimseye eyleme gelme denmez ama belli insanlara özellikle gel denebilir. Ayrıca birilerinin gelmemesi, eylemin içeriğindeki/duyurusundaki/... birtakım düzenlemelerle temin edilebilir.

Eylemin Altında İmzası Olan Kurumlar

İmzacı kurumların çokluğu çoğu zaman hiçbir şey ifade etmiyor. Bu konuyu eylemin dışarıdan algılanışı üzerinden değil, eylemin içindeki tecrübe ekseninde düşünmek anlamlı olabilir.

Ortak eylem son anda imza vermek şeklinde olursa bunun hiçbir anlamı yok. Eylem için birlikte yapılan bir çalışma ve farklı politik grupların etkileşimi söz konusuysa o zaman anlamlı olabilir. Bunun dışında bir eylem son anda imza vermek yarardan çok zarar getirir.

Pankart Rengi

Sarı, pembe, mor gibi renkler "sol ciddiyet"ten sıkılmış yeni toplumsal hareketleri çağırıyor.

Bunların daha sol, sol-liberal arası ve salt liberal olanları var. Kalıp olarak da mor kadın hareketi, kırmızı sosyalistler, gökkuşağı renkleri eşcinseller... Bu çağrışımlar fiili durumdan kaynaklanıyor. İnsanların sizi bu kalıplara sokuvermesini istemiyorsanız, siyah gri mavi lacivert yeşil gibi görece ciddi renkler kullanmanız gerekiyor.

Kullanılan Enstrüman

Düdük, mor-pembe pankartta olduğu gibi sol ciddiyetten sıkılmış yeni toplumsal hareketleri çağırıyor. Neticede sol-liberal ve halktan uzak bir şey olarak algılanıyor. Sallanarak çıkı çıkı türü sesler çıkaran çalgılar da kötü bir üne sahip artık. Belki saz olabilir, ya da davul zurna kullanılabilir.

Sloganların Melodik Yapısı

Bulutsuzluk Özlemi, Moğollar tarzı, ya da genel olarak bu tarz kemalist-sol-CHP ile özdeşleştirilen Türkçe rock ve pop şarkılardan ya da bazı yabancı şarkılardan alınmış melodiler sorunlu. Bence en iyisi ya mesela Ahmet Kaya veya Grup Yorum'un türkü benzeri şarkılarından, ya direk türkülerden, ya da taraftar marş ve tezahüratlarından almak. Politik olmayan sıradan pop şarkılarından, kamuya mal olmuş şarkılardan da alınabilir.

Slogan İçeriği

Ayet hadis olsun diye ayet hadis olmasın ama konuya denk düşen ve meali/bağlamı tartışmasız bir ayet varsa kesinlikle olmalı. Hadisler hakeza. Türkçe olmalı. Çeviri kokmamalı. Deyim atasözü ya da bilinen sevilen türkü vs.den küçük deformasyonlarla türetilmeli. Akılda kalıcı olmalı.

Pankart İçeriği

Slogan için söylenenler pankart için de söylenebilir.

İSLAM İKTİSADI OKUMA GRUBU

M. Ali

Emek ve Adalet Platformu olarak, çıkış metnimizde şöyle demiştik:

“Emek ve Adalet Platformu sermayenin emeği sömürmesinin de bir zulüm olduğu gerçeğini atlamadan her türlü haksızlık ve zulme karşı toplumsal adalet mücadelesine katkı sunmayı amaçlar. Emek ve Adalet’in özgünlüğü, bu amaç için gayret gösteren fakat birbirleri ile mesafeli biçimde mücadele eden gruplar arasındaki diyalogsuzluğu fikri ve eylemsel bir ortak zeminde aşmayı, böylelikle Türkiye siyasetinde yeni bir damarın yaratılmasına katkı sunmayı hedeflemesidir. (...) Emek ve Adalet bu doğrultuda sosyalistler ve İslamcılar arasındaki ötekileştirmeyi kırarak bir fikri ve eylemsel damarın yaratılmasına katkı sunmayı başlıca faaliyet alanlarından biri olarak kabul eder.”

İlkeler metnimizde bu şekilde ifade edilen amacımız doğrultusunda Nisan 2011’den beri sürdürülen bir okuma faaliyetimiz mevcuttu. 2011 Sonbahar’ının başlarında bu okuma faaliyetini biraz daha yapılandırma gereği duyduk. Ve faaliyeti uzun vadede şu iki çalıştayın düzenlenmesine yönelik olarak yeniden şekillendirdik:

1) İslam iktisadı ve İslam’ın emeğe bakışı. Türkiye’de bu konu ile ilgili olarak yazılıp çizilenler üzerinden bir İslam İktisadı okuması yapmak.

2) Sosyalizmin din ile ve özelde İslam ile ilişkisi ve bunun tarihsel pratikleri ile ilgili okumalar yapmak.

İslam iktisadı okumaları yapmamızın ve bunu bir çalıştay şeklinde somutlamamızın arkasındaki amaç şu sorulara cevap bulmaya çalışmaktır: İslam’ın doğuşundan bugüne kadar geçen sürede İslam toplumlarının ekonomik hayatı nasıl düzenlenmişlerdir? Böyle bir iktisadi hayatın ortaya çıkışındaki temel saikler nelerdir? Tarihsel süreç

içinde nasıl gelişmiş ve değişmiştir? İslam iktisadının bugün yaşadığımız dünya karşısında nasıl bir öneri getirmektedir? Kuran’da ve hadislerde ortaya konan iktisadi hükümler iktisadi hayatta nasıl bir karşılık bulmuştur, nasıl uygulanmıştır? İslam modern zamanlara ve onun ürettiği iktisadi sisteme nasıl bakar? Mülkiyete, sermayeye, emeğe nasıl yaklaşır? Toprak rejimi tarihsel süreçte nasıl gelişmiştir? Müslümanlar tarihte oluşturdukları devlet biçimlenmesinde iktisadi hayatı nasıl şekillendirmişlerdir, temel prensipleri neler olmuştur? Böyle bir ekonomik tarih nasıl ilerlemiştir? İslam fıkhiinin ana gövdesinin sanayi toplumu öncesi döneme ait bir biçimlenme arz ettiği düşünülürken günümüzde kapitalizmin bugün aldığı karmaşık biçim karşısında gerek işçi-işveren ilişkileri gerekse finans alanında İslam’ın çağdaş yorumu nasıldır, nasıl olmalıdır?

Amacımız Türk toplumunun iktisat alanındaki davranışlarını yönlendiren zihniyeti ortaya koymak ve bunun ne yönde ve neye

atıfla dönüşebileceğini tespit etmek. Söz konusu zihniyeti İslam ahlakı ekseninde düşünmek gerektiğini düşünüyoruz. Bu sebeple, yaygın olarak bilinmeyen ve kabul edilmeyen modernist İslamcı iktisat düşüncesinden çok, görece yaygın olarak bilinen ve kabul gören İslam iktisat düşüncesine ilişkin literatürü incelemeye öncelik verdik. Ayrıca Kuran’ın ve hadislerin doğrudan değil, toplumsal hayatla bunların bağlantısını kuran fıkhi çerçevesinde ele alındığı, iktisadi hayata ilişkin İslami

emir ve yasakları ortaya koyan/tartışan çalışmaları öncelikle.

Örneğin daha dar bir çevre tarafından kabul edilen tarihi ya da yaşayan bir şahsiyetin bugünkü zihniyetimize daha hoş gelen radikal iktisadi hükümlerinden çok, bugünkü Müslümanlık üzerinde hem yaygın hem de derin bir etkiye sahip olan İmam

OSMANLI DEVLETİ'NİN KURULUŞUNUN 700. YILINA ARMAĞAN

Gazali'nin ortaya koyduğu iktisat ahlakının yaygınlaşmasına katkıda bulunmayı kendimize hedef olarak seçtik.

Gerek Kuran'da gerekse hadislerde iktisadi konuların payı azımsanamayacak ölçüdedir. Hatta 20. Yüzyılın en önemli usûl-i fıkıhçılarından Tunuslu İbn Aşur'un aktardığı bir hadise göre, Peygamber a.s. miras ayetindeki detaylar karşısında "Allah cc. miras paylarının taksimini bizzat kendisi üstlendi," buyurmuş ve bir nevi şaşkınlığını göstermiştir.

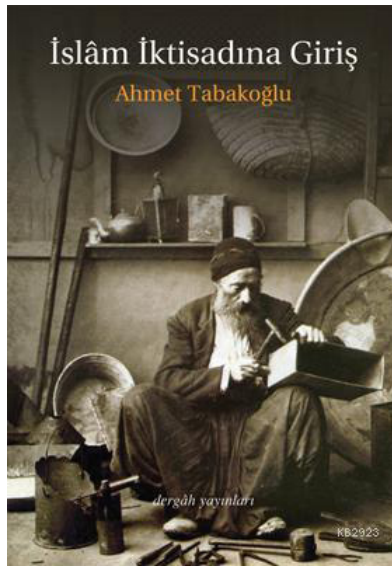
Ahkam ayetleri ve hadisleri arasında, İslam'ın emir ve yasakları arasında iktisadi hükümler ve iktisat ahlakına ilişkin kaideler ciddi bir paya sahiptir. Konuyla ilgili bir başka hadis de iktisadi ahlakın ahlak içindeki önemli yerine işaret eder niteliktedir: Karadavi'nin Suyuti'nin Camiu's-Sagir'inden aktardığı hadiste şöyle denmektedir: "Kişinin bilerek yediği bir dirhem faiz, Allah katında günah olarak otuz altı kere zina etmesinden daha şiddetlidir."

Müslüman toplumların hayatında ve İslam düşüncesinde iktisadi adalet, emek, asgari ücret, sigorta, mülkiyet, su/toprak/otlak/üretim araçları/enerji mülkiyeti, faiz, kredi, borç, kira gibi konularda ne tür uygulamalar ve emir-yasaklar olduğunu anlamak öncelikli hedef olarak ortaya konmuştur.

Bunu yaparken de, iktisadi konularla ilgilenen fıkıhçılardan ve konuyu fıkıh çerçevesinde düşünebilen iktisatçılardan hareket etmek gerektiğini düşündük. Bunların sahip oldukları farklı yaklaşımları tespit etmek, farklı yaklaşımların karşılaşma anını yakalamak, bu karşıt görüşlerin benzedikleri ve ayrıldıkları yerleri yakalamak istedik. Kısacası bir literatür yokluğundan yakınmak yerine, mevcut literatürü en iyi şekilde istifade edilir hale getirmeye çalıştık. Bu konuda mevcut birikimi tüketmeyi değil taş üstüne taş koymayı hedefledik.

Konuyu etrafında toplamaya çalıştığımız dört ana başlığı şu şekilde belirledik:

- 1) Faiz-Kredi-Borç ve Faizsiz Finans Sistemi
- 2) Emek-Ücret-Sendika
- 3) Osmanlı'dan Bugüne Müslümanların İktisat Zihniyeti ve Ahlakı

4) Adil Bölüşüm ve Mülkiyet

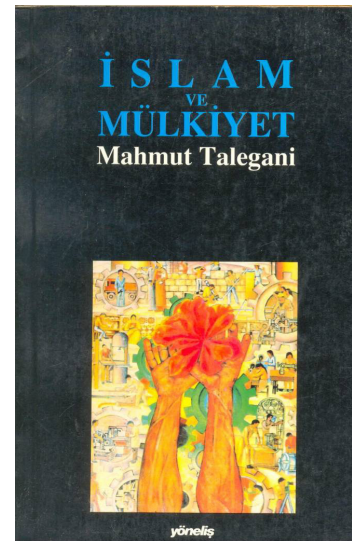
Bu konuları tartışırken yaşayan Türk yazarlara öncelik verdik. Tespit ettiğimiz isimler arasından şimdiye kadar okuduklarımız ve okumakta olduklarımız:

Sabri Orman, Mustafa Özel, Cengiz Kallek, Hayrettin Karaman, Abdülaziz Bayındır, Celal Yeniçeri ve Faruk Beşer.

Bunlardan Sabri Orman ve Mustafa Özel'le yazdıkları çerçevesinde birer görüşme yapma fırsatı da bulduk.

Bu isimlerin daha çok ilk iki başlık etrafında bir birikim ortaya koydukları söylenebilir. Bunlardan Ahmet Tabakoğlu'nun çalışmaları 4 başlığı birden ilgilendiren bir yelpazede yer almaktadır. Bu isimler dışında 3. başlıkla ilgili olarak Osmanlı İmparatorluğu'nda Devlet ve Ekonomi yazarı Mehmet Genç ve iktisat zihniyeti ve din konulu çalışmalarıyla tanınan merhum Sabri Ülgener'in öğrencisi Ahmet Güner Sayar gibi isimler üzerinde durulması planlanmaktadır. 4. başlıkla ilgili olarak ise İslamın İlk Üç Asrında Toprak Sistemi yazarı Mustafa Demirci ve İslam Hukukunda Mülkiyet Hakkı ve Servet Dağılımı yazarı Fahri Demir'in okunması düşünülmektedir.

Bu Türk yazarlar dışında Mevdudi, Şeref Bin Ali Eş-Şerif, Ömer Chapra, Mahmut Talegani, Haydar Nakvi, Ali Şerati, İmaduddin Halil, Seyyid Kutub, Muhammed Bakır Es-Sadr gibi isimlerin İslam iktisadi üzerine çalışmaları da orta vadede okunacak, öncelik verdiğimiz isimleri daha iyi anlamaya katkıda bulunacak kaynaklardan bazılarıdır.

BANKALAR CADDESİ'NDE SÜLÜKLÜ EYLEM

Delil

Ramazan ayı içerisinde düzenlediğimiz iftar protestoları sonucunda edindiğimiz yeni ilişkilere platformun amaç ve ilkelerini anlatmak ve tanışmak amacıyla 11 Eylül 2011'de bir tanışma toplantısı düzenledik. Bu toplantıda tanıştığımız ve ilerleyen günlerde bize katkı sunan isimlerden biri de Av. Mehmet Bülent Deniz idi. Mehmet Bey platform ile bağlantı kurduğu andan itibaren hali hazırda yürüttüğü çalışmaları mail grubu üzerinden platformun diğer gönüllüleri ile de paylaşmaya başladı. Bu paylaşımlarda en yoğun biçimde işlenen konu (gündemde de olmasından dolayı) ABD'de finans sistemine olan öfkenin dışavurumu olan "Wall Street'i İşgal Et!" hareketiydi.

O dönem ülkemizde de çokça tartışılan bu eylem-

lere destek mahiyetinde cılız da olsa birkaç gösteri ve yürüyüş düzenlendi. Mehmet Bülent Bey de platformun diğer gönüllülerine bu içerikte yapılacak bir eylem önerisi sundu. Öneri Karaköy'de bulunan Bankalar Caddesi'nde ve özellikle de Merkez Bankası önünde (Türkiye'de finans kapitalizmin tarihi merkezi niteliğindeki bölge) sülüklerle yapılacak bir etkinlik idi. Sülük hayvanının kan emiciliği ile benzerlik kurularak bankacılık sistemini eleştirme hedefinde bir eylem önerisi olarak sunuldu.

Önceleri etkinliğin hafta içi olmasına dair kaygılar dile getirilse de eylem hakkında kapsamlı ve engelleyici bir eleştiri sunulmadı. Katılımın az olabileceği ve iftar etkinlikleri sonrası Emek ve Adalet Platformu'nun motivasyonunu düşürebilecek bir seyirde gidebileceğine dair ifadeler kısıtlı da olsa dile getirildi. Fakat belirttiğim gibi engelleyici nitelikte bir eleştiri gelmedi. Bu konudaki en ciddi eleştiri basının fazla önemsendiği ve hatta çağırılması gerektiği yönündeydi. Yapılan bir toplantının ardından eylemin organize edilmesi kararlaştırıldı. Sosyal paylaşım ağları üzerinden ve internet sitemizden aşağıdaki metin paylaşılarak katılım çağırısı yapıldı.

"Yeter Artık Kanımızı Emdiniz!
Bankalara Sülüklü Protesto

Borç, faiz, faizin faizi, gecikme zammı, sigorta bedeli, dosya masrafı, icra... Bankaların ışılıtlı reklamlarının dostluk ve yardım vaat eden dilinin altındaki küçük yazılardaki gerçeklik, 40 milyon banka borçlusunun tepesinde akbabalar gibi dönmeye devam ediyor. Gazetelerin 3. sayfalarında gördüğümüz "kredi kartı borcu yüzünden intihar etti" haberleri artık sıradanlaştı. Nedense her ekonomik krizden de bankerler güçlenerek çıkıyor.

Tüm ekonomik sistem hiçbir şey üretmeyen sadece para alıp para satan bu kan emici bankaların hesabına işliyor.

Muhakkak ki bankalar kimseyi silah zoruyla borç-

landirmiyor. Ama yaşamak zorunda bırakıldığımız bugünkü ekonomik ve sosyal düzen bizi bankalara muhtaç ediyor.

Ruhumuza, bedenimize, emeğimize ipotek koymak çalışan şeytanlar birbiriyle yarışıyor. Sıraya girmiş, mutlu hayaller satan, sürekli tüketmemizi isteyen bu kurumsallaşmış tefecilerin, bu şahdamarımıza yapışmış sülüklerin dişlerinin arasından sızan kanı görelim. Mümkün olduğunca bankalarla çalışmamaya, bankalara borçlanmamaya çalışalım. Allah kimseyi namerde muhtaç etmesin!

Dahası bankalar sadece borçlandıkları kişiler üzerinden haksız kazanç elde etmiyorlar. Bizzat kendi çalışanlarının da sırtından kârına kâr katıyor. Pek çok banka çalışanlarına fazla mesai ücreti vermiyor ve sürekli eleman çıkarmak suretiyle yeni eleman ve stajyerleri çok ucuza çalıştırıyor.

Finans kapitalizminin ve faizli sistemin mabetleri olan bankalara karşı sözümüzü söylemek için 17 Ekim 2011 Çarşamba günü sabah saat 11.00'de Karaköy Tünel'in önünde buluşup pankartlarımız ve sülüklerimizle Bankalar Caddesine yürüyeceğiz. Sülüklerimizi bankaların önüne bırakıp meramımızı açıklayacağız."

Etkinlik çok hızlı bir şekilde organize edildi. Az bir zaman içinde düzenlenmesine ve etkinliğin hafta içi çalışma saatine denk gelmesine karşın iyi sayılabilecek bir katılım sağlandı. Döviz, şişeler içinde

canlı sülükler ve sülük maketleri hazırlanmış etkinlik görsellik yönünden güçlü kılınmıştı. Üstelik Mehmet Bekaroğlu, Zeki Kılıçaslan ve İhsan Eliaçık gibi kamuoyu tarafından tanınan isimlerin katılımı sağlandı. Fakat yine de eylem süresince etkinliğin nasıl seyredeceğine dair bir belirsizlik ve kafa karışıklığı hissedilmekteydi. Her ne kadar yürüyüş öncesinde güzergahı gözlemlenmek üzere bazı arkadaşlar görev alsın da yine de organizasyonun nasıl ilerleyeceğine dair bir netlik ilk buluşma dakikalarında yoktu. Bu durumun sebepleri şunlar olabilir:

- Önceki akşam PKK tarafından Çukurca'da düzenlenen saldırı sonucu 24 askerin öldürülmüş olması etkinliğe basın katılımını cılız kıldı. Sadece iki kameranın olması İftar etkinliklerinde daha yoğun basın ilgisiyle karşılaşan platform gönüllülerinde motivasyonu düşürdü. Bu durum yürüyüş sonrası yapılan değerlendirmelere de yansdı.
- Emek ve Adalet Platformu bir eylem organize etme ve yapmadaki kimi zafiyetlere sahipti. İftar etkinliklerindeki imece ruhu her ne kadar bu zafiyeti aksine bir ortaklaşma bilincine dönüştürse de bankalar eylemi gibi daha STKvari olmayı gerektiren bir organizasyonda bu zafiyet daha net belirdi.
- Eylem önerisi ortaya konduğu andan itibaren platform gönüllülerinin bu fikri yeterince ve istekle tartışmamış olması da organizasyonun yeterince benimsenmemesine neden oldu.
- Bazı arkadaşların belirlenen saatten daha

geç gelmesi ilk dakikalarda katılımın daha zayıf olacağına dair endişe yarattı. Yürüyüşe geç başlanması da şevk kırıcı bir unsur oldu.

- Slogansız yürüyüş kararının alınması klasik eylem tarzlarına olan alışkanlığını kırsa da bazı kişilerin etkinlikle bağ kurmasını zorlaştırdı.

19 Ekim 2011 saat 11.00'de Karaköy'deki tünel durağında buluşuldu, yarım saatlik bir gecikme ile eylem başladı. Bankalar Caddesi'ne çıkıldıktan sonra Merkez Bankası'na olan hatta kadar bulunan bankalar önüne sırasıyla şişeler içinde canlı sülükler, sülük maketleri ve dövizler bırakıldı. Merkez Bankası önünde okunan basın açıklamasından sonra etkinlik sona erdirildi.

Eylem başarılı bir şekilde sonuçlandı. Bunun platform gönüllülerin bireysel iş örgütlenme ve ortaya çıkan sorunlarda hızlı refleks gösterebilme yeteneğinden (sülük maketlerinin ve dövizlerin hızla hazırlanması, eylem süresince kalabalığın koordine edilmesi gibi) kaynaklandığı kanaatindeyim. Okunan basın metni ve ardından internet sitemizde yapılan haber şu şekildedir:

"Bankalara Sülüklü Protesto'nun ardından... Önceden duyurduğumuz üzere 19 Ekim 2011 Çarşamba günü saat 11:00 de Karaköy'deki Tünel'de bankalara duyduğumuz tepkiyi dile getirmek üzere yaklaşık elli kişi toplandık. Bankalar Caddesi boyunca elimizde meramımızı anlatan dövizler ve sülük maketleri ile yürüdük. Yürürken de her bankanın önüne alkışlar ve ıslıklarla teker teker sülükleri ve dövizlerimizi bıraktık. Aşağıda okuyabileceğiniz derdimizi anlatan metinde de göreceğiniz gibi sülükleri tenzih ederiz, sülükler faydalı mahluklardır. Bankaları, normal hacminden dokuz kat fazla kan emebilen bir hayvan olan sülüğe benzetmek, derdimizi kısa ve çarpıcı bir dille ifade etmek gibi göründü bizlere.

Metnimizi Merkez Bankası binası önünde okuduk ve dağıldık. Bankalara yönelik olarak toplumun çok geniş kesimlerinde bir rahatsızlık olduğunu fakat bunun çeşitli sebeplerle dile gelmediğini düşünüyoruz. Tarihe bir not düşmek, bankalarda bir sorun olduğunu hem kendimize, hem yakın çevremize, hem de ilgili kamuoyuna hatırlatmak için bu işe giriştik. Ayrıca Amerika ve Batı dünyasında bankalara ve kapitalizme karşı yükselen sese de bir nebze olsun katkı sunalım istedik. Gelenlere, gelemeseler de kalben destek olanlara teşekkür ederiz.

Okuduğumuz ve dağıttığımız metni ve dövizlerde yazan cümleleri aşağıda okuyabilirsiniz.

Borç, faiz, faizin faizi, gecikme zammı, sigorta bedeli, dosya masrafı, icra... Bankaların ışıltılı reklamlarının dostluk ve yardım vaat eden dilinin altındaki küçük yazılardaki gerçeklik, 40 milyon banka borçlusunun tepesinde akbabalar gibi dönmeye devam ediyor. Gazetelerin 3. sayfalarında gördüğümüz "kredi kartı borcu yüzünden intihar etti" haberleri artık sıradanlaştı. Nedense her ekonomik krizden de bankerler güçlenerek çıkıyor. Bütün ekonomik sistem hiçbir şey üretmeyen, sadece para alıp para satan bu kan emici bankaların hesabına işliyor.

Muhakkak ki bankalar kimseyi silah zoruyla borçlandırmıyor. Ama yaşamak zorunda bırakıldığımız bugünkü ekonomik ve sosyal düzen bizi bankalara muhtaç ediyor. Mümkün olduğunca bankalarla çalışmamaya, bankalara borçlanmamaya gayret etmeliyiz. Birinden borç isteyeceksek bu tanıdığımız, sevdiğimiz biri olmalı! Allah kimseyi namerde muhtaç etmesin! Bankalardan kredi çekmek yerine kankalarımızdan, dostlarımızdan, komşularımızdan borç almanın, bir borç hukuku ve borç ahlakı, toplumsal bir güven geliştirmenin yoluna bakmalıyız! İhtiyacımız olduğunda zorlanmadan borç isteyebileceğimiz ilişkiler, arkadaşlıklar, akrabalıklar kurmayı

becerebilmeliyiz!

Kredi kartı kullanmak bankalardan bir aylığına borç almak anlamına geliyor. Borç ihtiyaç halinde alınan bir şeydir halbuki. Hiç ihtiyacımız yokken hiç de dostumuz sayılamayacak bankalara bir ay-

lığına borçlanmanın anlamı nedir? Bankaların çıkarıp borç dağıtmaları, bir ay sonra ödersin diye kredi dağıtmaları bizi aldatmasın. Kredi kartı kullanmak hiç gereği yokken bankalara bağlanmak demektir.

Ufak tefek ama birleşince büyük olan tasarruflarımızı banka hesaplarında tutmak bankaların bu paraları finans kapitalizminin emeksiz ve acımasız işleyişi içinde döndürüp paralarına para katmalarından başka hiçbir işe yaramıyor. Maaşlarımızı yattığı gün çekmeli, paralarımızı vadesiz banka hesaplarında tutmamalıyız!

Birikimlerimizin ufak bir faiz karşılığında vadeli

hesaplara konması ise toplumun alt ve orta kesimlerinin paralarını, zaten paranın çoğunu elinde tutan zenginlerin kullanımına sunmaktan başka bir anlam taşıyor. Birisi paramızı kullanacaksa bizi tanımadan, bize riskte ve kararda ortaklık hakkı sunmadan kullanmamalı! Alt ve orta sınıf insanların birikimlerinin, ufak ve risksiz bir faiz geliri karşılığında zenginlerin kullanımına sunul-

ması kabul edilemez! Allah celle celâluhû Kuran-ı Kerim'de Kendisinin ve Resulü Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi vessellem'in, faiz yiyenlere savaş açtığını bildiriyor. Allah'ın ve Peygamberi'nin dostluğunu az bir paraya değişmeyelim!

Dahası bankalar sadece borçlandıkları kişiler üzerinden haksız kazanç elde etmiyorlar. Bizzat kendi çalışanlarının da sırtından kârına kâr katıyor. Pek çok banka çalışanlarına fazla mesai ücreti vermiyor ve sürekli eleman çıkarmak suretiyle yeni eleman ve stajyerleri çok ucuza çalıştırıyor. Ruhumuza, bedenimize, emeğimize ipotek koymak çalışan şeytanlar birbiriyle yarışıyor. Sıraya girmiş, mutlu hayaller satan, sürekli tüketmemizi isteyen bu kurumsallaşmış tefecilerin icra memurlarıyla kapımıza dayanan çelik parmakları arasından boyunlarımızı kurtaralım!

Sülük faydalı bir hayvandır, sülükleri tenzih ederiz. Sülükler vücutta birikmiş kirli kanı, pıhtıları emer. Bankalar ise doğrudan atardamarlarımıza, şahdamarımıza yapışır, temiz kanımızı emer. Bu şahdamarımıza yapışmış sülüklerin dişlerinin arasından sızan tertemiz kanı görelim. Finans kapitalizminin ve faizli sistemin mabetleri olan bankaların bizim dostumuz olmadığını, olamayacağını farkına varalım. Bankalardan elimizden geldiğince uzak duralım!

BANKADAN BORÇ ALMA KANKADAN BORÇ AL
NE KADAR BANKA O KADAR BORÇ
YETER ARTIK KANIMIZI EMDİNİZ!
BANKA İNSANIN KURDUDUR
DÜNYA AYAKTA DÜŞMAN BANKA
FAİZLİ SİSTEMİN MABUDU PARA MABEDİ BANKA
BANKADAN DOST OLMAZ
BANKAYA GİTME KOMŞUNA GİT
ALLAH NAMERDE MUHTAÇ ETMESİN!
ALTTAKİ YAZILAR OKUNMUYOR
LİMİT MAAŞA SABİTLENSİN
ASGARİ ÖDEME TUTARI % 100 OLSUN
OLAN OLMAYANA BORÇ VERSİN
PARANIZ BATSIN
NE YASTIK ALTINA NE BANKAYA PARALAR PARASI OLMAYANA
BANKAYA SOYGUNCU DEMEK YASAK"

Etkinlikten sonra yapılan değerlendirmeler şu yönde olmuştur: Etkinlik bir takım sıkıntılara rağmen başarılı bir biçimde organize edilmiştir. Fakat bu tür eylem kararları alınmadan önce üzerine daha

kapsamlı düşünmek ve tartışmak gerekmektedir. Eğer Çukurca'da yaşanan acı olay gerçekleşmemiş olsa idi etkinlik daha geniş yankı uyandırabilirdi. Fakat öyle olmaması nedeniyle iftar etkinliklerinden sonra ortaya konan bu eylem cılız kalmış ve Emek ve Adalet Platformu'nun etkinlik alanını gölgelemiştir.

Şahsi bir görüş olarak da eklemeliyim ki basın metninde geçen "Allah celle celâluhû Kuran-ı Kerim'de Kendisinin ve Resulü Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi vessellem'in, faiz yiyenlere savaş açtığını bildiriyor. Allah'ın ve Peygamberi'nin dostluğunu az bir paraya değiştirmeyelim!" gibi dini kavramları ve şahsiyetleri güncel siyasetin malzemesi yapacak söylemlerden kaçınmalıyız. Elbette siyasi perspektif belirlenirken İslami kaynaklardan faydalanılabilir ve de faydalanılmalıdır. Ancak insanların gönüllerinde yer edinen ve dini bir bağlayıcılığı olan bu söylemleri daha ciddi tartışmalara ve konularının uzmanlarına bırakmalıyız. Elbette dar sohbetlerimizde bu gibi söylem ve konular ele alınabilir. Grup etkinliklerinde ise bu tür ifadelerli rahatça kullanmamız çeşitli riskler barındırmaktadır. Kur'an-ı Kerim'de öyle ayetler bulunmaktadır ki her grup bunları başkalarının ahret hayatına dair iddialarda bulunacak şekilde kullanabilir. Bu çok tehlikeli bulduğum duruma Emek ve Adalet Platformu uygun zemini oluşturacak ifadelerden kaçınmalıdır. Bunun yerine yukarıda da geçilen, dövizlerde yazan söylemler daha doğru olacaktır.

Basında Bankalar Protestosu

Eyleme ilgi gösteren ve haberlerde yer veren en büyük ulusal kanal ATV'dir. Diğer kanallar büyük oranda yürüyüşü es geçmiştir. Etkinliğe önem veren bir diğer yayın grubu İşçi Partisi'ne yakınlığı

ile bilinen Ulusal kanal ve Aydınlik Gazetesi'dir. Elbette kimseye etkinliklerimizi yayınlamaması hakkında telkinde bulunamayız. Fakat geçmişinde Kürtlere, Müslümanlara ve çeşitli sol gruplara düşmanlığı ile bilinen ve askeri darbe şakşaklığı yapan bu grupların etkinliklerimizi kendi siyasal hedefleri doğrultusunda kullanmaları bizim açımızdan çeşitli riskler taşımaktadır. Zira yayınladıkları haber metninde de İhsan Eliaçık'ın paşaların tutuklandığına, Kadir Bal'ın ise abdestli kapitalizm vurguları öne çıkarılmıştır. Haberhakkı.com haber sitesi etkinlikten önce duyuru yapsa da etkinlik sonrası haber geçmemiştir. Haberdonokta.com Kemalist haber sitesi ise eylemi öncesinde duyursa da bizleri kapitalizm karşıtı İslamcılar olarak ifade etmiştir.

Ayrıca Mehmet Bülent Bey 13 ve 20 Ekim'de KRT'de düzenlediği "Halkın Ekonomisi" programına platform gönüllülerini davet ederek bankalar protestosunun duyurulmasını sağlamıştır. 13 Ekim'deki programda İftar etkinliklerinin içeriği ve

sonuçlarının yanı sıra bankalar protestosuna katılım çağrısı yapılmıştır. 20 Ekim'deki programda ise bankalar protestosuna dair kısa da olsa değerlendirme yapılmış ve görüntüler verilmiştir.

SOSYALİZM VE İSLAM İLİŞKİ ÖRNEKLERİ

Delil

İslam ve sosyalizm ilişkisi pek çok ülkede tartışma konusu olmuştur. Bu iki, düşünce ve inanç sisteminin yan yana ya da karşı karşıya getiriliyor oluşunun nedeni her ikisinin kaynaklarında da adil bir düzene yapılan vurgudur.

Ülkemizde de bazı dönemlerde bu ilişki kaynaklardaki benzerlikler veya farklılıklar üzerinden tartışılmıştır. Fakat ne zaman bu tür bir ilişki gündeme getirilse beraberinde ikili bir durdurma uygulanmaktadır. Bir taraftan İslamcılar Stalin Sovyetlerini ve Arnavutluk'u hatırlatırken, diğer taraftan sosyalistler Endonezya ve İran'ı işaret etmektedir. Veyahut mesele üzerine yeterli gayret sarf etmeden İslami Sol, Müslüman Sosyalist, yeşil kırmızı gibi eklektik tamlamalar üretilmektedir.

Emek ve Adalet Platformu geçmiş dönemin politik koşulları içerisinde türetilmiş söylem ve sıfatları reddederek yeni dönemin ihtiyacına uygun siyaset dilini üretmekten yanadır. Bu nedenle bu meseleyle ilgili geçmiş dönemde yapılan tartışmalara hâkim olmak gerekmektedir. Çalışma, kurulmaya çalışılan yeni dilin üzerine inşa olunacağı tarihsel zemini bilmek için önemlidir. İslam ve sosyalizm arasındaki olumlu ve olumsuz ilişki örneklerinin nedenlerini araştırmak ortaya çıkan sorunların kaynağını görmek açısından da önemlidir.

Yapmakta olduğumuz bu okuma faaliyetine bir yakın tarih çalışması olarak da bakabiliriz. Sosyalizm, İslam coğrafyasında 1917 Ekim Devrimi'nden sonra bir model olarak öne çıkar. Bizim de incelemekte olduğumuz dönem 20. yüzyıl olmaktadır. Ancak yapacağımız okumalarda 20. yy. öncesi döneme yapılan göndermeler de kullanılmaktadır.

Tek bir İslam yorumu olmadığı gibi tek bir sosyalist akım da yoktur. Her coğrafyanın özgün koşulları çerçevesinde gelişen ilişki örnekleri vardır. Bu nedenle çalışmamız bölgeler ve hatta ülkeler üzerinden ilerleyecektir. Bölgeler şu şekilde tasnif edilebilir; Türkiye ve Kürdistan, Afrika, Boynuz, Kuzey Afrika, Arap Yarımadası, Orta Doğu, Şia Dünyası, Güney ve Güney Alt Asya ve bunların dışında Müslümanların yaşadığı Sovyetler Birliği, Doğu Bloğu, Çin, Batı Avrupa ve ABD alt başlıklar halinde işlenecektir.

Çalışmamız şu tarzda ilerleyecektir;

- Çalışma İslam – Sosyalizm ilişkisini olumlama ya da

olumsuzlama ön kabulleriyle hareket etmeme amacına sahiptir. Bu ilişkiye olumlu veya olumsuz yaklaşan tüm düşünce insanlarının metinleri ele alınmaya çalışılacaktır.

- Yaptığımız kaynak taramaları ve danışma sohbetleri sonrasında mesele hakkında geniş bir literatür olduğunu ancak bu konuyu tarihsel örnekleri üzerinden özel olarak inceleyen bir metin olmadığını gördük. Dolayısıyla çalışma, konu hakkında bir kaynakça ve derleme eserler oluşturmak amacına sahiptir.
- Okuma grubu belirli metinler seçer ve önüne 14 gün okuma süresi koyar. İki haftada bir toplanan grup bu metinler üzerine etraflıca tartışmalar yürütür.
- Grup sadece okumalar üzerinden gitmeyerek film - belgesel gösterimi yapar ve işlenen konuya hâkim kişilerin konuşmacı olduğu sohbetler düzenler.
- Yürütülen tartışmalar sonucu grup üyeleri metinler kaleme alarak, bu metinleri platformun internet sitesinde ve çıkacak olan dergisinde yayınlama amacına sahiptir.
- Okuma grubu toplantılarını Emek ve Adalet bürosunda yapar ve katılım herkese açıktır.

Yurtdışındaki örneklere dair kaynaklara kolaylıkla ulaşamadığımız ve grubun ortak okuma faaliyeti yürütmede deneyiminin sınırlı olması nedeniyle çalışmaya Türkiye üzerinden başlamaya karar verdik. Şimdiye kadar yapılan çalışmalar şunlardır.

- 17 Aralık 2011: Giriş toplantısı
- 31 Aralık 2011: Nurettin Topçu'nun Sosyalizm fikri üzerine makaleler
- 14 Ocak 2012: Nuri Pakdil belgesel gösterimi
- 28 Ocak 2012: Sezai Karakoç'un "İslam Toplumunun Ekonomik Strüktürü" adlı eseri ve sosyalizm görüşü üzerine tartışma
- 13 Şubat 2012: Nurettin Topçu'nun "Ahlak Nizamı" ve "Devlet ve Demokrasi" kitapları üzerine tartışma
- 27 Şubat 2012: Cemil Meriç'in sosyalizm ve sosyalizm-İslam ilişkisi konulu makaleleri

Önümüzdeki haftalarda ise Hikmet Kıvılcımlı, Necip Fazıl Kısakürek, Komünizmle Mücadele Dernekleri yayınları, Türkiye İşçi Partisi'nin İslam'a yaklaşımı, Kerim Sadi, Kemal Tahir üzerine okumalar yapmayı düşünmekteyiz. Katkılar ve eleştiriler doğrultusunda planlar yenilenebilir.

EVSİZLER FAALİYETİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Alp

Ekim başı gibi Şefkat-Der'in Ankara'da kadın cinayetlerini protesto girişiminin polis tarafından engellenmesi üzerine dernekle ilişkilenecek yeniden gündemimize girdi, çünkü eylemin kendisi, kullanılan dil ve üslup bize çok kıymetli geldi. Yeniden diyorum çünkü derneği aslında Cihan Tuğal'la yaptığımız muhabbette Tuğal'ın "İslami yardım derneklerinin hepsinin paylaştığı liberal söylemi kullanmayan tek dernek" mealinde tarif etmesi ile fark etmiş ve tanışalım diye konuşmuştuk, ama fırsat olmamıştı. Bu eylem üzerine hemen irtibatlandık, o ara sitelerindeki yazıları okuduk, sağdan soldan soruşturduk ve genel olarak çok olumlu bir kanaat oluştu. Ekim'in ilk haftası gibi dernek gönüllüsü Ayfer'le buluştuk, uzun uzun sohbet ettik, olumlu anlamda epey etkilendik yaptıkları işlerden. Evsizler, kadınlar, göçmenler, şiddet görenler, hayat kadınları... Toplumun belki en mağdur kesimleriyle doğrudan ve canla başla icra edilen bir dayanışma hali gördük. "Bu kadar güzel işler yapıyorlar, ama neden bu kadar yalnızlar?" kaygısını hep hissetsek de, bunun onlardan ziyade İslami camianın sıkıntılarından kaynaklandığı fikri ağır bastı. Yaptıkları işlerden, tarzlarından, emektarlıklarından basbayağı etkilendik, hatta etkinin niteliğini ortaya koymak açısından büyülendik demek daha doğru olur belki. O dönem adı konmuş bir hal olmasa da bir eylemlilik yapma, iftarlarla yaşanan sokakta ve gündemde olma halini yeniden yakalasak mı gibi bir fikir belli belirsiz de olsa vardı. O fikirle, Şefkat-Der'in yaptığı, bizleri de davet ettiği güzel işlerin çekiciliğinin reaksiyona girmesi pek zor olmadı.

Şefkat-Der'le üst üste sohbetler toplantılar yaptık ilerleyen günlerde ve Özgür-Açılım'dan arkadaşlarımız da sürece dahil oldular. Onların vesilesiyle Ankara'da Hür Beyan grubu da katıldı ve ilk geceleme gecesi onlar da Ankara'da benzer bir etkinlik yaptılar. "Eylemlilik olarak ne yapabiliriz" sorusunun cevabını aramaya başladık bir noktadan sonra ve Hayrettin Bulan da Konya'dan gelip muhabbetlere dahil oldu. "Bundan sonra beraber

bir sürü iş yaparız, bu onlardan ilki olur" gibi bir mantıkla ilk konu barınma evleri olsun ve Şefkat-Der'in bir sene önce yaptığı geceleme eylemi tarzında olsun gibi bir yere gelindi. Bizden arkadaşların bireysel birkaç küçük şahitliği dışında, evsizler meselesine dair tüm bildiğimiz Şefkat-Der'in deneyimi ve anlattıklarından ibaretti. Etkinliğin o şekilde çok daha etkili olacağı inancıyla "hedef sadece evsiz evleri olmasın kadın sığınma evleri de olsun" fikri dillendirilse de, Hayrettin abi'nin "onu karıştırmayalım, o sonraki iş olur" fikri ağır bastı. Hayrettin abi'nin önde emek adalet olsun, iftarlardan gelen enerjiyle bu meseleye parmak bassın gibisinden bir tutumu oldu. Bizde de herhalde böyle bir etkinlik toplumun vicdanına dokunur, dolayısıyla iftardakiler kadar olmasa da ona yakın bir muhabbet ve ilgi görür, devlet de böyle göz ardı edilen ciddi bir soruna biraz olsun bir çare üretmek durumunda kalır, biz de hem somut olarak bir işe yaraymış oluruz, hem de somut bir kazanım elde edebilen bir hareket haline gelmiş oluruz gibi bir görüş vardı. Kadir'in yürüttüğü tarzda toplumun en garibanlarına eğilen dayanışma biçimini de ne zamandır sahiplenelim, bu çalışmalarda ortaklaşalım istiyorduk. Bu iyi bir fırsat gibi göründü. Hem de o an bize doğru gelen "bu iş devletin işi, bireysel (ya da dar grupsal) doğrudan müdahalelerden ziyade, devleti harekete geçirmeye odaklanmak lazım" yaklaşımını ilave ederek.

Velhasıl evsizler için sabahlama meselesine kilitlenildi, izleyen haftalarda üç kere olsun fikri bizden çıktı. Mazlum-Der'in dahil edilmesi de. Şefkat-Der'in etrafındaki yalnızlık kırılсын diye özellikle Mazlum-Der'le yakın bir ilişkiye geçmesini epey önemsedik, iki dernek bizim vesilemizle buluştu, özel toplantılar yaptı. İlk etkinlik 29 Ekim Cumartesi akşamı diye kararlaştırıldı¹. Epey uğraştık, afiş vs. yaptık. Şefkat-Der'in yazdığı yazı

1. Birinci etkinlik çağrısı için: <http://www.emekveadalet.org/birimiz-usuyorsa-herkes-usur-29-ekim-saat-22-00/>

ve dilekçelerden derlediğimiz kısa bir rapor kaleme aldık. Ağırıklı olarak biz ve Özgür Açılım fiili emek harcadı. İHH ve Mavera'nın imza vermesi Özgür Açılım'dan arkadaşların sayesinde oldu. Ancak iki gruptan da katılım hayli "sınırlı" oldu. Nitekim İHH birinci gecelemenin ardından imzasını çekti.

O akşama geldiğimizde Taksim meydanı fıskiye-lerin önünde, ben şahsi beklentimin çok altında

sokakta kalan ya da kalmış dostlarımıza söz vermeyi büyük oranda Kadir yürüttü, Hayrettin abi de Taksim'den gelen geçen insanlarla konuşma, onlara hadiseyi anlatma işinde epey aktifti. Başkaları da muhakkak vardır da ben gözüme çarpanları anmakla yetiniyorum. Taksim'de gelen geçenlerden benim görebildiğim kadarıyla tahmin edileceği gibi pek ciddi bir ilgi olmadı. Sabahlama, üşüme anlamında düşündüğümüz kadar zor olmadı. Mehmet Bekaroğlu, İhsan Eliaçık, Ahmet

kalan, 200 civarında bir katılım oldu². Genç, üniversite öğrencisi açık ara ağırlıktaydı. Misal Boğaziçi Üniversitesi'nden 40'ya yakın bir katılım olduğunu iyi kötü tespit ettik. Benim şahsen moralim bozulduğu için pek bir emek harcamadım o akşam ve gece. Programı, konuşmaları, insanlara,

2. Birinci etkinliğin haberi ve etkinliğin yankıları için: <http://www.emekveadalet.org/birimiz-usuyor-sa-herkes-usur-eyleminin-ardindan-basina-yansiyenlar-ve-fotograflar/>

Örs, Yıldız Ramazanoğlu, Burhan Kavuncu, Murat Menteş etkinliğe katılan, destek veren ağabeylerimiz, ablalarımızdı. Özellikle Ramazanoğlu'nun etkinlik sonları zaman gazetesine yazdığı uzun ve güzel yazı³ merkez medyadaki herhalde tek büyük görünürlüğümüz oldu, onun dışında haber siteleri ya da gazetelerde çok küçük haber-

3. <http://zaman.com.tr/haber.do?haberno=1197114&title=yorum-yildiz-ramazanoglu-cati-kapi-ve-barinma-hakki>

ler olarak çıktık, habertürk'ün ertesi günkü öğlen bülteninde çıktık. Katılım düşük olup, medyada görünürlük de düşük kalınca tabii moraller biraz bozuldu. Niye böyle oldu sorusunu epey tartıştık, özellikle medyada görünemeyişe dair, birincisi Van depreminin etkisi, ikincisi katılımcı sayısının düşük kalması, üçüncüsü evsizler meselesini önemsememe hali, dördüncüsü medyanın otosansürü gibi etkenleri dillendirdik. Ancak ben (bu olay özelinde) otosansürün çok geçerli olmadığını savundum hala da öyle düşünüyorum. Bunu topuca atmamak için vurguluyorum, nesnel değil öznel sorunlara odaklanmak gerektiğine inanıyorum. Katılımın sınırlı kalmasına dair de çeşitli değerlendirilmelerde bulunduk. Not düşmek açısından aklımda kalan, bir etken olarak düşünebilecek ilginç bir argüman şuydu: "Gecelemeye kalamayacak veya kalmak istemeyecek insanlar, basın açıklamasına katılıp sonra ayrılır konumda kalmamak için basın açıklamasına katılmaktan

ya da kısa süreliğine de olsa uğramaktan çekinmiş olabilir."

İkinci gecelemeyi nasıl yapalım, ne zaman yapalım tartışmalarında bir sonraki hafta Bayram arifesine denk geldiği için erteleysek mi diye düşündük. Hayrettin abi sembolik olarak mantıklı görünen ancak işin lojistiğini biraz ikinci plana atan bir öneri getirdi: "İlk etkinliği Taksim'de yaptık yani daha ziyade toplumun seküler kesimine seslenmiş olduk, ikincisini de Eyüp'te arefe gecesi yaparsak dindar kesime de hoş bir şekilde seslenmiş oluruz." Fikir manalı görünse de biz "ama bayram tatili nedeniyle öğrenciler memleketlere dağılacığı için katılım az olacak" diye bastırdık ama bir şekilde ikna olduk ve ikinci gecelemeyi bir sonraki Cumartesi akşamı Eyüp diye bağladık.

Bu iki geceleme arasında AKP il başkanlığında ki hadise yaşandı. Çok konuştuğumuz için fazla ayrıntıya girmiyorum ve asıl olarak çıkarttığımız

sonuçları anayım istiyorum. Olay kısaca şöyle gelişti, Özgür Açılım'dan Ammar arkadaşımız büyük ölçüde kendi insiyatifiyle kişisel tanıdıklığı üzerinden Aziz Babuşçu'yla randevu ayarladı. Ortak toplantılarda bağladığımız bir şey değildi, ama bize de sormuştu, biz de kendisinin gideceği bir format üzerinden düşünüp niye olmasın demiştik. Randevu alınca Fatih de kişisel tanıdıklığı olduğu için dahil oldu. Hayrettin abi de ekibe son anda katıldı, tereddütlerimiz olsa da ona söylemeden gidilsin istemedik. Bunun üzerine Ammar'ın ısrarı sebebiyle ben de dahil oldum. Fakat beklediğimizin çok üzerinde bir gerilim ve atışma yaşandı ve ziyaret anlam ve gayesini yitirdi. Özetle şu iki sonucu çıkardık akabinde yaşanan stresli, sinir bozucu, çok can sıkıcı ve geceler ve günler süren uzun ve uzun tartışmalardan. Birincisi, "herhangi bir talep için kamu otoritesi-

zırlıklarını hem de o geceye geldiğimiz vakit enerji ve hevesi fazlasıyla yıpratmıştı.⁴ 150 civarı bir katılım oldu, gecelemeğe de 60-70 civarında kişi kaldı.⁵ Zeki Kılıçaslan, üç gecelemeden üçünde de sabaha kadar bizle olan İhsan Eliaçık, Mazlum-Der İstanbul başkanı Cüneyt Sarıyaşar ve Yeşilay başkanı Muharrem Balcı bizlerleydi. Hevessizlik ve enerjisizliğe mekandan kaynaklanan izole hal de eklendi, zira Eyüp camii meydanı akşam ve gece boyunca son derece sessiz ve ıssızdı. Basın açıklaması saatinde bir tane bile basın görevlisinin gelmemiş olması da hayli tuhaf oldu, sebebini anlayamadık. Velhasıl büyük ölçüde kendi kendimize kalmış olduk gece boyunca. Arefe gecesi olduğu için bayram namazına kadar bekledik ve insanların namaza akışı yoğunlaştığı vakit basın metnimizi tekrar okuduk, elde kalan broşürlerimizi dağıttık fakat biraz marjinal kaldık orada.

ne gidilmesi makuldür, fakat hükümet partisi de olsa bir siyasi partiye bir talep için gitmek doğru bir yaklaşım değil" anlayışını konuştuk ve kabul ettik. İkincisi Hayrettin abinin beraber çalışılması biraz zor bir abimiz olduğunu görmüş olduk.

Hem birinci etkinliğin beklenen güce ulaşamaması, hem hafta içi yaşanan bu gerilim ve tartışmalar, 6 Kasım 2011'deki ikinci gecelemeden hem ha-

İnsanlar bayram sabahı camii önünde pankartlı,

4. İkinci etkinliğin duyurusu için: <http://www.emekveadalet.org/%E2%80%9Cbirimiz-usuyorsa-hepimiz-usur%E2%80%9D-%E2%80%932-etkinlik/>

5. İkinci etkinliğin haberi için: <http://www.emekveadalet.org/birimiz-usurse-hepimiz-usuruz-2-etkinligin-ardindan-notlarimiz-ve-basinyansiyanlar/>

dövizli bir grubu görmeyi çok açık bir şekilde yarırdırdılar. Sıkkin bir halde bayram sonrası değerdendirme yapmak üzere dağıldık.

Bayram sonrasında bir araya geldiğimizde AKP il başkanlığında yaşanan krizi en azından bir miktar geride bırakmıştık fakat ilk iki etkinliğin çok başarılı olmadığı ortadaydı. Üçüncü gecelemeyi yapmayalım, başka tür bir etkinlikle sonlandıralım tezini savunan arkadaşlarımız da oldu, fakat bir şekilde üçüncüyü de yapalım kararı alındı. Üçüncü etkinliğin zamanını doğru düzgün bir organizasyon yapabilmek için erteledik ve 3 Aralık dedik. Bu sefer Maveria daha aktif sürece katıldı, Mazlum-Der'den Fatih ve Özgür Açılım olarak dört grup daha entegre bir iş çıkartma meyli yükseldi. Dört grup olarak hafta bir düzenli toplantılar ve iyi kötü bir işbölümü ile ilerledik. Duyuruyu iyi yapalım, yazar çizeri iyi haberdar edelim, etkinliğe katılımı ya da yazmaları için uğraşalım, medyaya iyi duyuralım, afişlemeyi iyi yapalım, ayrıca yeni kurumları da sürece katalım gibi hedeflerimiz vardı. Bu arada ikinci gecelemenin hemen ertesi günü Cahit Koytak⁶ ve Cihan Aktaş⁷ sağolsunlar köşelerinde evsizler meselesini anmışlardı. Görece daha organize gibiydik fakat misal yazar-çizer katılımı ya da haberdendirilmesi tarafı eksik kaldı. Sadece Ümit Aktaş⁸ ve Nuray Mert ilave olarak katılım gösterdi ve Nihal Bengisu köşesinde yazdı.⁹ Rapor yazalım dedik, yazımı büyük ölçüde bize kaldı gibi oldu.¹⁰ Yeni kurumları katalım dedik, ama sadece Sosyal Haklar Derneği ilavesini yapabildik. Ama yine de afişle, raporuyla, duyurusuyla biraz daha derli toplu bir çalışma oldu. Raporu yazma sürecinde meseleyi biraz daha etraflıca görme fırsatı bulduk. Hem de evsizler için devlet nezdinde son derece mütevazi ve yerel ölçekli de olsa birkaç örnek çalışmanın yapıldığını görmüş olduk. Ankara'da valiliğin ve Bursa'da belediyenin 2011 yılında 6-7 ay civarın-

6. <http://taraf.com.tr/cahit-koytak/makale-evsiz.htm>

7. <http://taraf.com.tr/cihan-aktas/makale-kibritci-kiz-i-bilenler-cemaati.htm>

8. Ümit Aktaş'ın yazısı için: <http://www.milattgaze-tesi.com/2011/11/07/kurban-ve-evsizler/>

9. Bengisu'nun yazısı için: <http://www.haberturk.com/yazarlar/nihal-bengisu-karaca/693426-o-usurken>

10. Raporu şuradan indirebilirsiniz: <http://www.emekveadalet.org/wp-content/uploads/EVS%C4%BOZLER-Rapor.pdf>

da açık oldukları söylenen birer ev açtığını gördük. Hatta Ankara'da da sürece aslında başından beri dahil olan Hür-Beyan grubundan arkadaşlar, bu araştırmalar sonucu fark ettiğimiz eve gittiler, incelediler ve Ankara ölçeğindeki bu hizmetin sınırlı bir süre için veriliyor olması dışında hiç de fena olmadığına kanaat getirdiler.

Bir anılması gereken nokta, yine ortak toplantılarımızda devletin kurumlarıyla da görüşmeye, derdimizi anlatmaya, taleplerimizi aktarmaya gayret edelim demiştik. Çok uzun bir süre valilikten randevu almaya çalıştık ancak aylara uzanacak şekilde bekletip ve oyalayıp, sonra da dönüş yapmadılar. Belediyede sosyal hizmetlerden sorumlu bir yetkili ile görüşüldü bir tanıdık vasıtasıyla, ama yetkili kişi çok berbat bir tavır ve söylemlerle arkadaşlarımızı ağırladı. Özetle "biz gereken her şeyi yapıyoruz, siz bilmeden konuşuyorsunuz, bu iş zaten aslında valiliğin işi, biz geçen yıllardan birinde bir ev açtık bütün bekar odaları boşaldı" tezlerini sürekli tekrarlayan ve arkadaşlarımızın konuşmasına fırsat vermeyen uzun bir tirad şeklini aldı görüşme. Belediyeden gördüğümüz bu tavır üzerine valilikten vali ya da ilgili vali yardımcısından randevu almaya asıldık yine ancak geri dönüş olmadı. Sosyal hizmetler bakanlığına ulaşmak için açıkçası fazla çaba harcamadık, sadece bakanın bu tarz işlerle uğraştığını, bu tip durumlarda karşılık verdiğini güvenilir kaynaklardan öğrendiğimiz bir yardımcısının şahsi emailine emailer attık, fakat oradan da dönüş olmadı.

Velhasıl böyle bir süreçle 3 Aralık'a hazırlandık, daha görünür olması kaygısıyla mekan olarak Taksim meydanına döndük.¹¹ O akşam Has partinin kitlesel katılımının etkisiyle 300'e yakın bir katılım oldu, ancak Has parti fazla bir süre geçmeden ayrılınca 300'ün yaklaşık 100'ünün oradan geldiğini, yani aşağı yukarı birinci etkinlikten biraz daha fazla bir sayıya ulaşılmış görmüş olduk. Yazdığımız raporun etkisi ve bilgilendiriciliğiyle kaleme alıp dillendirdiğimiz basın açıklaması ve talepler daha derinlikliydi.¹² Medya ilgisi yine çok

11. Üçüncü etkinliğin çağrısı için: <http://www.emekveadalet.org/birimiz-usurse-hepimiz-usuruz-3/>

12. Üçüncü etkinliğin haberi için: <http://www.emekveadalet.org/birimiz-usurse-hepimiz-usuruz-3-kisa-bir-ozet-ve-basinetnimiz/>

çok azdı. Ümit Aktaş, İhsan Eli-
açık, Mehmet Bekaroğlu, Zeki
hocamız ve Numan Kurtuluş
etkinliğe katılan bilinen isim-
lerdi. Nuray Mert önceden söy-
lediği gibi geç saatlerde katıldı.
Yine kendisinin vasıtasıyla Yıl-
dırım Türker ilerleyen saatler-
de katıldı. Üçüncü gecelemede
en azından benim özel dene-
yimim daha iyi bir atmosfer ol-
duğuna yönünde, ama bu çok
özel bir şey de olabilir. Siteye
koyduğumuz yazıda anlatmış-
tım uzun uzun, uzatmayayım
burada.¹³ Evsiz abiler vardı mi-
sal iki tane, onlarla konuşmak
kıymetliydi, an itibarıyla evsiz
kalan bir çift geldiler, bizimle
kaldılar, gelen giden ilgi alaka
daha fazla oldu gibime geldi
benim. Ama çok da abartılacak
bir durum da yoktu ve nesnel
olarak bu etkinlik de hedefine
ulaşma bakımından başarı-
sızdı. Medyanın ve dolayısıyla
hükümetin ilgisini çekmek için
çok daha kalabalık ve gürültü
bir şey olması gerektiği orta-
daydı, fakat bunu becereme-
dik.

İşin değerlendirmesini yapmak daha da çetrefilli.

▪ Başarısız, çünkü mevzuyla idrak etmedik, his-
sedemedik. Bu da muhtemelen konuya dan dan
girdiğimizden. Ben bir kere şunu gördüm bir kez
daha kendimce: "bunu çok acil yapmamız lazım
soğuk başladı" cümlesiyle çok karşılaştım mevzu-
yu ilk konuştuğumuz toplantılarda ve bu cümleyi
genelde hep "güçlü olması için iyi hazırlık yapma-
lıyız, acele etmemeliyiz" cümlesine karşı olarak
aldım. Ben kendimce bu duygusal aceleciliğin ne
kadar hatalı bir şey olduğu bir kez daha gördüm.
Eğer sonuç almak istiyorsan hele de Türkiye gibi
devletin kendisini Allah gibi gördüğü bir memle-
kette, devlete bir şey yaptırmak istiyorsan faali-
yetini çok ince ve detaylı bir strateji ve taktiksel
planlama ile örmen lazım. Ben kendimce bunu

13. Yazı için: <http://www.emekveadalet.org/taksim-meydaninda-uzun-bir-gecenin-ardindan/>

Birimiz Üşürse Hepimiz Üşürüz ²

SOKAKTA YAŞAYAN İNSANLARIMIZ İÇİN EVSİZ EVLERİ İSTİYORUZ!

5 Kasım 2011
Cumartesi • 21:00
Eyüp Sultan Camii Önü

Basın Açıklaması
**Ardından Kalabilenlerle Evsizler için Sabahlama
ve Sabah Bayramlaşma**

Emek ve Adalet Platformu
İHH - İnsani Yardım Vakfı
Kalplere Sevinç Birakanlar İnisiyatifi
Mavera Gençlik Hareketi
MAZLUMDER
Özgür Açımlar Platformu
Şefkat-Der

gördüm. Bizim arkadaşlarımıza zaman zaman işi
sahiplenmiyorlar diye kızdım doğrusu yalan değil.
Fakat şimdi üzerinden bu kadar geçmişken bakın-
ca çok dan dan girdiğimizi, insanların hadisenin
ciddiyetini ve muhtevasını idrak etmelerine fırsat
ve zaman vermediğimizi görüyorum. Burada da
hata tabii ki kendim başta olmak üzere bu işe ilk
dalanlarındır. Mevzunun başarısızlıkla kapanma-
sı ve fakat pek kimsenin bu konuyu pek gündeme
getirmemesi ve belki benim için en bariz gösterge
olan Şefkat-Der'in açtığı evsizler evine bizler ta-
rafından görece az sahip çıkılmaması, mevzuya
yönelik duyarlılığımızın bu tip bir kampanyayı gö-
türmek ve tüm engellere rağmen başarıya ulaş-
tırma azmini göstermek için gerekenden çok çok
az olduğunu ortaya koyuyor galiba. Ama burada
tekrar başa dönüyorum ve asıl olarak, işe ilk da-
larken ki aceleciliğimi (zi) yine eleştiriyorum, çün-
kü o zaman bana bu iş çok daha kolay başarıla-
bilecek bir şey gibi gelmişti doğrusu. Bu da benim
şahsi öngörüsüzlüğüm. İftarların katılımcılarının

yarısı buraya gelse, ki gelmemesi için hiçbir sebep yok çünkü mevzu çok meşru ve vicdani, medyada görünür olur, hükümet de bu işe fazla bigane kalmaz diye, şimdi son derece safça olduğunu net şekilde gördüğüm bir naiflikle bakmıştım meseleyle. İftarların yarattığı saçma bir havalanma halinin etkileri... En azından bir bölümümüzün kapıldığı yersiz ve naif kendini olduğundan büyük görme halinin bendeki izdüşümü gibi bir şey. Ama işte Türkiye’de toplumsal hareket ve devlet ilişkisi başka türlü bir şey. Biliyorduk zaten ama, hava gazıyla unuttuk, bir kez daha burnumuzu sürte sürte görmüş olduk.

▪ Bizim bu kampanyada tek derdimiz devletin evsizler evi açmasını sağlamaktı. Tek derdimiz bu olduğu için mümkün mertebe mevzuyla politikleştirilmeyelim, hükümeti sertçe eleştirmek, mesele özelindeki zaafını politik dille yüzüne vurmaktansa sorunu gösteren, harekete geçmelerini telkin eden yumuşak bir dil kullanalım dedik. Meselelerin politik yönünü önplana çıkarsak ve politik eleştiriye vesile yapsak, evleri hayatta açmazlar diye düşündük çünkü. Zira halihazırdaki hükümetin (öncekilerde böyleydi az çok) nasıl eleştiri düşmanı olduğunu, kendisini nasıl kadir-i mutlak gördüğünü iyi biliyorduk. Devletlüler az çok her zaman böyle oluyor, er veya geç bu hale geliyor ne yazık ki. Böyle bir özen göstermemize, söylem kullanmamıza rağmen sonucun yine hiçbir şekilde kaale alınmamak şeklinde tezahürü, bu ülkede devlete/hükümete bir şey yaptırmanın ne kadar zor olduğunu bize bir kez daha göstermiş oldu herhalde.

▪ Öte yandan benim için her şeye rağmen kıymetli bir deneyim oldu. Özgür’ün bir toplantıda çok güzel ifade ettiği gibi belli konularda büyük tutumlar ve büyük laflar beyan eden ancak bir yaraya merhem olmak için kollarını sıvayıp işin ıvırına zıvırına cefasına bulaşmaktan genelde imtina eden bir siyaset etme tarzı vardır. O tarz ister istemez hem uygulayıcılarında bir tatminsizlik, ona dışarıdan bakanlarda da bir samimiyetsizlik algısı üretir. Hem büyük laflar edip hem de somut bir yaraya şimdi ve burada merhem olabilmek için işin cefasına, saçma sapan ayrıntılarına, tartışmalarına dahil olmak ve iş sonucuna varana kadar onun peşini bırakmamak. Böyle bir şeyi denemiş olduk. Başarısız olduk ama denemiş olduk. Bir daha böyle bir şey yapmayalım çünkü çok zor gibi bir sonuca da varabiliriz, ki muhtemelen buna

varırız. Ama bir gün elimizde ve yüreğimizde yeterli enerji yeniden depolanır da böyle bir işe tekrar girersek, zihnimizde ciddi bir deneyimi taşıyor olacaz.

▪ Sürecin takibinin yapılması konusuna gelecek olursak ben ciddi şekilde karamsarım. Çünkü yukarıda anlatmaya çalıştığım gibi görebildiğim kadarıyla bu işe aslında pek duyarlı değiliz. Ondan “hadi şunu yapalım, bu iş böyle yarım kalmasın” kararı aldığımız takdirde bile bu işi 2-3 kişinin üzerine kalacak muhtemelen. Bu kendi zatında bir sorun değil, bizim işleyişimiz zaten biraz böyle oluyor, fakat bu mesele ağır bir mesele yukarıda anlatmaya çalıştığım sebeplerden ötürü: Yani hem bizim ülkemizdeki devlete bir iş yaptırmanın zorluğu meselesi, hem de bu işin kendi doğası yani evsizlik ve onun tüm duygusal insanı yıpratıcılığı. İşin bu tarafını anmadım, madem laf geldi bunu anarak bitireyim. Bu işin bu duygusal kısmı da çok ağır. İşin ta başında Şefkat-Der’den arkadaşlar tanışmamız anında hemen heyecanlanıp harekete geçmek isteğimizin de sebebi biraz bu sorunun doğasından kaynaklanan yoğun duygusallık. Süreç boyunca inceledikçe, araştırdıkça ve evsizlerle konuştukça gördüklerimiz, okuduklarımız çok ağır şeyler oldu hep. Çok yalnız bırakılmış, çok ezilmiş, çok yıpranmış insanlar bu insanlar. Bu işin, insanın konformizmini (eylemsel konformizmi kastetmiyorum, o konuda bir yerlere gelebilmişizdir hepimiz iyi kötü de) özellikle de zihinsel konformizmini çok bozan, insanı manen çok zorlayan bir tarafı var. Elimi kaptırırsam, kolumu kaptırırım hali var. İnsanı insan olmaktan tiksindiren hikayelerle boğulmak durumunda kalıyorsun. Herhalde biraz da bu yüzden bu işe zihnen tam giremedik, biraz da bu yüzden bu iş kamuoyundan da beklenebilecek ilgiyi pek görmedi. Cüneyt Özdemir’e Kadir’i ve eski tinerici arkadaşları programına çıkardı diye yapılan muamele de biraz buradan kaynaklı sanırım.

TEFSİR OKUMASI

Zehra

2

3 yılda inen bir ilahi kitap olarak Kur'an-ı Kerim toplum ve insan hayatının her alanını düzenleyen söze ve güce sahiptir. Kur'an-ı Kerim indiği devrin insanlarına ve yine kendinden sonraki devrin insanlarına inşa edici, yol gösterici ve dönüştürücü bir kitap, bir hakikattir.

"Bu mesaj bütün insanlık için bir öğüt ve uyarıdır." (Tekvir 27) Bu ve bunun gibi birçok ayette de vurgulanan öğüt ve uyarı Kur'an'ın neden indirildiğine dair verilebilecek cevaplardan bir tanesidir. Muhatap olarak insanlığı alan bu kitabı anlamak ve Kur'an'ın sıklıkla vurguladığı ideal toplum düzenini hayata geçirmek için Kur'an-ı Kerim'i rehber edinmek gerekir.

Kur'an-ı Kerim'in de biz insanlığa söylediği ilk emir okumaktır. Ancak bu okumak bir kitabı baştan sona okumak ya da kelimelerle yazılan kelimeleri okumak değildir. Okumak; düşünmek, sorgulamak, soru sormak ve hayatın amacını ve neden yaratıldığımızı anlamak için verilen bir emirdir. Biz ise Kur'an'ın hayata ve topluma müdahale edici, onları sevk ve idare edici yönlerini göz ardı ediyoruz. İnşa olmaktan kaçınıp, mücadele ve adalet ruhundan uzaklaşıyoruz. İslam'ın asıl ne anlatmak istediğini değil, geçmişten bize gelen ve içinde İslam dışı uygulamaların da olduğu bir kültürü sorgulamadan benimsiyoruz.

İtaate sürüklenen, ne olursa olsun sabredilmesi öğütlenen bir algıyla büyütülmüşüz. Ancak Kur'an'ı elimize aldığımızda içerisinde adaletsizlik ve haksızlığa tahammül etme adına hiçbir ayetin geçmediği, aksine mücadele edilmesinin emredildiği ayetlere sıkça rastlarız. Bu ve bunun gibi birçok yanlış algıyı kırma düşüncesiyle Kur'an-ı Kerim'i asıl kaynağı olan kendisinden okumaya karar verdik.

Meal-Tefsir okurken izlediğimiz yöntem şu şekildedir;

- Öncelikle tek bir kaynaktan değil birçok kaynaktan aynı anda okumalar yaparak farklı yorumlamaları anlamaya çalışıyoruz.
- Surelerin meallerini sesli bir şekilde okuyarak, daha sonra dipnot ve açıklamalarını yine farklı kaynaklara başvurarak anlamaya çalışıyoruz.
- İçinden çıkamadığımız konularda, bu konulara bizden daha hâkim isimlere danışıyoruz.
- Okuma grubumuzda farklı geleneklerden gelen arkadaşlarımız olduğu için, gelenekle –İslam'ın ayrıştığı veya örtüştüğü noktalar konusunda verimli tartışmalar ortaya çıkabiliyor.

Meal-Tefsir okumaları Emek ve Adalet platformunun bürosunda Pazartesi ve Salı günleri saat 16.00- 18.00 arasında gerçekleştirilmektedir.

PERŞEMBE SÖYLEŞİLERİ

Emre

K

asım ayı sonunda bir arkadaşımızın önerisi üzerine haftalık söyleşiler düzenlemeye başladık. Bu söyleşilerin amacı arada bir toplantı dışında da bir araya gelebilmek ve çevremizdeki insanlarla yakınlık sağlanmasıydı. Açık veya yarı-açık olarak düzenlenen bu söyleşileri şu ana kadar internetten ufak tefek duyurularla düzenledik, yani afiş vs... gerektirecek kadar büyük söyleşiler değildi. Daha çok kendimize yönelik, ufak muhabbetler gibi.

Bu söyleşiler sırasıyla şunlardı:

- Burhan Sönmez (9.12.2011): Daha çok Latin Amerika deneyimi, kurtuluş teolojisi ve sol-din ilişkisinden bahsedildi.
- Burhan Kavuncu (22.12.2011): Orta Doğu, Emperyalizm, Suriye, İran gibi konular konuşuldu. Afganistan meselesine değinildi.
- Enis Doko (29.12.2011)
- Ümit Aktaş (12.01.2012): Buna dair bir değerlendirmeyi sitemizde yayınladık.
- Osman Bostan (26.01.2012),
- Bayrampaşa'dan tekstil işçisi ağabeyler (28.01.2012),
- İhsan Eliaçık (03.02.2012),

- Hasan Köse (15.02.2012).

Bu söyleşiler dışında bir de 15 Haziran 2011 Çarşamba günü Akdav'da Cihan Tuğal ile bir söyleşi yapmıştık.

Tüm bu kişiler arasında Osman Abi ve İhsan Abi zaten sık görüştüğümüz kişilerdi, oldukça keyifli muhabbetler olduğunu düşünüyorum. İşçi ağabeylerin muhabbeti özellikle bence bir kırılma noktası sayılabilir. Çünkü kendileri bir düşünür veya kanaat önderi değiller, kısmen kazanımla sonuçlanmış bir emek mücadelesi deneyimi içinden gelen –hala da mücadeleye devam eden- sendikalı arkadaşlarımızdı. Bu toplantının dökümleri de siteye kondu.

Bence genel olarak toplantılar insanları bir araya getirme amacımızda bize yardımcı oldu, yol almamızı sağladı. Burada eleştirilebilecek noktalardan bir tanesi bu söyleşilerden kendimiz için bir değerlendirme çıkartma meselesini başaramamış olmamız. Siteye bu söyleşileri tam olarak yansıtamadık. Ama haftalık olarak bir araya gelebilme işi fena değil. Son olarak karara bağladığımız şekliyle bu söyleşiler iki haftada bir devam edecek ve iki haftada bir de gündeme dair kendi aramızda konuşacağız, ne oluyor ne bitiyor diye.

www.emekveadalet.org